

UNIVERZITA PARDUBICE
Fakulta Filozofická

Postoje a sexuální chování studentů katedry Sociální
antropologie a Komunitních studií na Filozofické fakultě
univerzity v Pardubicích

Aneta Dostálová

Bakalářská práce
2012

Prohlášení autora

Prohlašuji, že jsem tuto práci vypracoval samostatně. Veškeré literární prameny a informace, které jsem v práci využil, jsou uvedeny v seznamu použité literatury.

Byl jsem seznámen s tím, že se na moji práci vztahují práva a povinnosti vyplývající ze zákona č. 121/2000 Sb., autorský zákon, zejména se skutečností, že Univerzita Pardubice má právo na uzavření licenční smlouvy o užití této práce jako školního díla podle § 60 odst. 1 autorského zákona, a s tím, že pokud dojde k užití této práce mnou nebo bude poskytnuta licence o užití jinému subjektu, je Univerzita Pardubice oprávněna ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložila, a to podle okolností až do jejich skutečné výše.

Souhlasím s prezenčním zpřístupněním své práce v Univerzitní knihovně.

V Pardubicích dne 14. 02. 2012 Dostálová Aneta

Poděkování

Za odborné vedení práce děkuji především Phdr. Jaroslavě Šťastné. Dále bych ráda poděkovala Phdr. Petrovi Pabiánovi a Mgr. Zuzaně Hlouškové za konzultace, které mi během psaní práce poskytli. Rodině a ostatním blízkým osobám, děkuji za korekci a podporu. A respondentům ze strany studujících za ochotu při vyplňování dotazníkového šetření.

Anotace

Práce se zabývá lidskou sexualitou napříč historií, obdobími v dějinách a historickými událostmi, které sexuální chování a lidskou sexualitu všeobecně nejvíce definovaly. Ve stručnosti shrnuje osobnosti zabývající se oblastí sexuality a jejich přínos pro společnost. Součástí práce je srovnání výsledků výzkumu mezi studenty s výsledky studie Sexuální chování v ČR provedenou předními českými sexuology.

Klíčová slova

Sex, sexuální chování, vývoj sexuality, historie

Title

Attitudes and sexual behavior university students of a department Social Sciences
Univerzity of Pardubice

Annotation

This thesis deals with human sexuality across history, periods of history and historic events which have delimited it in general. In brief it sums up eminent personalities interested in course of sexuality studies and their contribution to society. An inseparable is a part where there is drawn a comparison between the results of the research among students and results of study Sexual Behaviour in ČR carried by outstanding Czech sexologists.

Keywords

Sex, sexual behavior, sexual evolution, history

Seznam zkratk

SA – Sociální antropologie

KS – Komunitní studia

TV-Televize

Obsah

OBSAH	1
ÚVOD	3
TEORETICKÁ ČÁST	5
1. HISTORIE LIDSKÉ SEXUALITY	5
1.1. <i>Vlivy utvářející naše sexuální chování</i>	7
1.2. <i>Prostituce</i>	8
1.3. <i>Pornografie</i>	10
1.4. <i>Homosexualita</i>	12
1.5. <i>Sexuální revoluce</i>	14
1.6. <i>Gender</i>	15
1.7. <i>Kulturní odlišnosti v sexualitě</i>	17
2. OSOBNOSTI.....	18
2.1. <i>Sigmund Freud a jeho filozofie</i>	19
2.2. <i>Alfred Charles Kinsey a jeho výzkum</i>	20
2.3. <i>P. Weiss a J. Zvěřina sexuální chování v ČR</i>	21
3. FAKTA ZJIŠTĚNÁ NA ČESKÉ POPULACI	22
3.1. <i>Vstup do sexuálního života</i>	22
3.1.1. <i>Pohlaví</i>	23
3.1.2. <i>Koitální debut</i>	23
3.2. <i>Zdroje pro formulaci názorů</i>	23
3.2.1. <i>Zdroje informací o sexualitě</i>	24
3.3. <i>Sexuální postoje</i>	24
3.3.1. <i>Homosexualita</i>	24
3.3.2. <i>Masturbace</i>	24
3.3.3. <i>Interrupce</i>	25
3.4. <i>Sexuální chování</i>	25
3.4.1. <i>Masturbační aktivity</i>	26
3.4.2. <i>Antikoncepční chování</i>	26
3.4.3. <i>Partnerské sexuální aktivity</i>	26
3.4.4. <i>Počty sexuálních partnerů</i>	27
3.4.5. <i>Sexuální vzrušivost českých žen</i>	27
3.4.6. <i>Homosexuální aktivity</i>	28
3.4.7. <i>Zkušenost s komerčním sexem</i>	28
ZÁVĚR	29
EMPIRICKÁ ČÁST	30
1. ZÁKLADNÍ INFORMACE O VÝZKUMU A VYBRANÉM VZORKU	30
1.1. <i>Cíl výzkumu a stanovené hypotézy</i>	30
1.2. <i>Harmonogram</i>	30
1.3. <i>Předvýzkum</i>	31
1.4. <i>Technika sběru dat</i>	31
2. VÝSLEDKY VÝZKUMU	32
2.1. <i>Vstup do sexuálního života</i>	32
2.1.1. <i>Pohlaví</i>	32
2.1.2. <i>Koitální debut</i>	33
2.2. <i>Zdroje pro formulaci názorů</i>	34
2.2.1. <i>Zdroje informací o sexualitě</i>	34
2.3. <i>Sexuální postoje</i>	36
2.3.1. <i>Homosexualita</i>	36
2.3.2. <i>Masturbace</i>	38
2.3.3. <i>Interrupce</i>	38
2.4. <i>Sexuální chování studentů (studujících)</i>	39
2.4.1. <i>Masturbační aktivity studentů</i>	39

2.4.2.	Antikoncepční chování studentů	41
2.4.3.	Partnerské sexuální aktivity studentů	42
2.4.4.	Počty sexuálních partnerů	45
2.4.5.	Sexuální vzrušivost studentek	46
2.4.6.	Homosexuální aktivity studentů	48
2.4.7.	Zkušenosti studentů s komerčním sexem	48
SHRNUTÍ.....		49
ZÁVĚR.....		58
POUŽITÉ ZDROJE		60
1.1.	LITERATURA	60
1.2.	ELEKTRONICKÉ ZDROJE	62
1.3.	ELEKTRONICKÉ DOKUMENTY (YOUTUBE)	65
1.4.	FILMOVÉ ZDROJE.....	66
PŘÍLOHY		I
1.	DOTAZNÍK	I

Úvod

Práce se zabývá především postoji a sexuálním chováním studentů a studentek SA a KS na Filozofické fakultě univerzity v Pardubicích. Studenti a studentky SA a KS byli jako respondenti vybráni z důvodu snadné dostupnosti, a dále z důvodu usnadnění srovnání určitého vzorku populace, tedy studentů a studentek, s výzkumy Weisse a Zvěřiny.

Ve své práci se snažím zjistit, jaké aspekty sexuality mají vliv na názory, uvažování, jednání a chování v oblasti sexuality mezi studenty SA a KS. Zda se nějak liší jejich sexuální chování a názory na sex, oproti zjištěným mezi běžnou populací, která provedl Weiss a Zvěřina, a jakých proměn doznaly tyto proměnné během posledních dvaceti let.

Uvědomuji si, že na naši sexualitu a chování mají vliv rodiče, také vrstevníci a v neposlední řadě i média, včetně časopisů a televizních pořadů. Snahou této práce je zjistit, který z těchto aspektů převažuje, a který naopak ztrácí svou roli, jež třeba míval v předchozích generacích.

V posledních několika desetiletích, nastal rozmach v komunikaci o sexuálním chování a sexu jako jeho hlavní součástí. I na základních školách se děti v rámci rodinné výchovy, z přednášky sexuologa nebo zdravotních sester, dozvědí něco málo o sexu, antikoncepci a změnách ve svém pubertálním a dospívajícím se těle. Přesto otevřenost k tomuto tématu nepanuje všude. Společnost se pak musí potýkat s nežádoucími jevy, jako interrupce, nezletilé matky a pohlavní nemoci.

Mojí snahou je především zjistit, jak moc se dnes mladí lidé chovají zodpovědně, v kolika letech vstupují do sexuálního života, kde získávají informace o sexualitě, jaké sexuální aktivity jsou pro studenty SA a KS běžné a zda nastala nějaká změna. Jaký mají názor na jejich sexuální život, především v obecné rovině, a z těchto výsledků se pak snažím vyvodit konečné závěry.

Zohledňuji také historicko-sociologický pohled na problematiku sexuality. Na její vývoj jak u nás tak celosvětově. Věnuji se osobnostem, které do oblasti sexuality zasáhli a přispěli k její proměně.

Informace týkající se sexu a sexuality jsou dnes součástí našich životů, tento fakt změnil a denně přispívá k transformacím v naší společnosti.

Teoretická část

1. Historie lidské sexuality

„Není dnes nic méně jisté než sex, poté co se o něm začalo volně mluvit. Není dnes nic nepřesnějšího než touha, když se namnožily její podoby.“
(Baudrillard, 1996, s. 9)

Sex spojuje lidi. Provází nás celý život. Je to způsob jakým vzniká nový život. Přesto je i zábavou. Sex a sexualita jsou chápány každým z nás jinak a jedinečně. Pro každého jedince mají i zcela odlišný význam a přesto mohou být sešněrovány ve společenských konvencích. Pro někoho je sex čistě fyzická záležitost, která nemá hlubší význam. Pro jiné je to naopak neopakovatelný zážitek splynutí dvou lidí na té nejvyšší možné úrovni, konečným vyjádření dlouhého a trvalého citu.

Přesto sex a lidská sexualita neurazily nijak velký kus cesty, od dob svého „vzniku“, stále se podobá tomu zvířecímu, včetně přede hry a samotného koitu. Lidská sexualita v sobě nese i stejné zvířecí anomálie, ty pak odpovídají příslušným lidským perverzím. (Morus, 1969) Jedinečnost lidské sexuality se však projevuje alespoň v tom, že žena muže během pohlavního styku dosáhnout orgasmu. Tuto schopnost mají ještě šimpanzi rodu bonobo.¹

Sex je primárně chápán jako reprodukční akt. Až později se rozvinul ve formu uspokojení. Přesto byl sex spojený především s uspokojením, v některých epochách a kulturách odmítán. Jindy se stával smyslem a naplněním, uměleckých děl či samotných lidských existencí, ale nikdy nebyl vším. (Morous, 1969)

Sexualita v pojetí „*lidské sexuality*“ se rozvíjí od doby kamenné.² Vznikají Venuše³, sošky a vyobrazení nahých žen, které zdůrazňují jejich pohlavní znaky jako ňadra a pozadí. Ženy jsou symbolem plodnosti. Objevují se náčrty sexuálních poloh, kdy nejčastější polohou je poloha zezadu stejně jako u zvířat. Ženské

¹Zvířecí orgie aneb šimpanzi bonobo v akci. *Mrdamprasata.cz* [online]. 2.4.2011 [cit. 2012-02-25]. Dostupné z: <http://mrdamprasata.blog.cz/1104/zvireci-orgie-aneb-simpanzi-bonobo-v-akci>

²Doba kamenná 120 000-10 000 př. Kr.

³Soška nahé ženy, která má zvýrazněné pohlavní znaky.

genitálie jsou hojně vyobrazovány dokonce častěji než ty mužské. (Chadima, 2009)

Posuneme-li o pár set let dále, zjistíme, že podobně uvolněná sexuální morálka jako dnes panovala i v době antického Řecka či Říma. V Řecku se většina bájí a historek točí kolem sexu, pro krásné ženy se vedly války a nikde nebylo silnější síly než sexuálního pudu, který vládl na zemi i mezi bohy na Olympu. (Morus, 1969, s. 22)

V Aténách se rozvíjela kromě ženské prostituce také mužská prostituce. Homosexualita byla přijímána. Homosexuální styk byl považován za cosi ctnostného a aristokratického. Mnoho velkých státníků v té době vyznávalo homosexualitu. (Morus, 1969, s. 33)

Ovšem uvolněnost morálky a možností, jak projevovat svou sexualitu se týkala spíše mužů a to především těch majetných. Sex jako i v jiných historických obdobích v Římě sloužil jako prostředek proti nudě. Na lásku a sex pohlíželi jako na dva protipóly. „*Sex a láska se měli podle Římanů odlišit. Sex mohl mít člověk s každým, kdo ho přitahoval a byl svolný. Římané měli na sex liberální pohled, ale na zamilovanost, která se považovala za nebezpečnou, se dívali s despektem.*“ (Ringdal, 2000, s. 96)

Velkým mezníkem pro společnost byl vznik monoteistických náboženství jako je křesťanství, kdy se sex stal pouze účelnou záležitostí k rozmnožování. To je jeden z důvodů, proč byl homosexuální styk a onanie trestána až smrtí. Známí se tak stal příběh o Onanovi, který byl za to, že své semeno nepoužil ke zplození syna svému mrtvému bratrovi⁴, ztrestán smrtí. (Billinger, G. J., 1998)

Rozvíjí se kult panenství a celibátu, masově pak propuká od 4. st. po Kr., v té době se celibát začal uplatňovat především u kněží. U dívek pak bylo panenství předpokladem pro život v klášteře. Kultu panenství nahrávala myšlenka, že panny dostávají od Boha zvláštní milost. I přes nástup sexuální zdrženlivosti se církve musela potýkat ve svých kláštěrech s častou homosexualitou. (Chadima, 2009)

Ve středověku se pak pojetí sexuality odvozuje od symbiózy těla a duše. Pro 12. století je pak charakteristické určité uvolnění morálky. Koketérie, svádění

⁴ V židovské tradici po smrti staršího bratra si mladší bere jeho vdovu a s ní mu má zplodit potomka.

a intelektuální hry nebyly ničím neobvyklým, i přes silnou církevní morálku, se jím oddávali vzdělanci a vyšší vrstvy té doby.

V době Tomáše Akvinského měl sex přesně stanovená pravidla, jak měl být proveden a to pouze vaginálně a s manželkou, čistě za účelem rozmnožování. Anální styk byl považován za zrudnost. Homosexualita a masturbace podle něj jsou stejné jako kanibalismus a bestialita. (Chadima, 2009, s. 252) Ve středověku se dále rozvíjejí myšlenky o pasivní úloze ženy, odsuzuje je i k pasivní sexuální úloze a misionářské poloze. Sex na způsoby zábavy, jak je praktikován dnes, by byl smrtelným hříchem. (Chadima, 2009)

Po celé dějiny spojené s křesťanstvím je typická ambivalence, kdy sex je něco špatného ale děti, které prostřednictvím něho vznikají, jsou požehnáním. „*Toto rozporuplné vidění sexuality lze vnímat i církevní teorii i praxi dodnes (zejména v římskokatolické církvi).*“ (Chadima, 2009)

A tak je dobře, že úlohu znalců na sexuální chování v 18. století přebírají z rukou farářů sexuologové. „*Z hříchu se tak stává nemoc a z božího trestu degenerace.*“ (Weiss, Zvěřina, 2001, s. 159)

1.1. Vlivy utvářející naše sexuální chování

Na počátku byla naše sexualita determinována mýty, náboženskými systémy či zákony. Naše dnešní sexuální chování je determinováno především společnostmi, do které se rodíme, dále morálkou dané společnosti, kulturou, partnerskými vztahy, naší pohlavní rolí, pohlavní identitou apod. Tyto jevy člověka ovlivňují především skrz rodinnou výchovu, vrstevnické skupiny, tradice, masmédiá, politiku a filozofické systémy. To vše dohromady společně se sankcemi determinuje, to co bude daná společnost považovat za normální projevy sexuálního chování. (Giddens, 1999)

Co bylo dříve považováno za patologický jev, je dnes zcela normální sexuální chování a naopak. V době kdy naše společnost byla ovládána celosvětově rozšířeným náboženstvím a to křesťanstvím. Byl sex cosi odporného a za nejlepší způsob cudného a čestného života byla předkládána sexuální abstinence, která byla stavěna za vzor. To nám dnes v naší ateistické společnosti, přijde úsměvné. Například celibát a celoživotní panenství, by sexuolog

okomentoval spíše jako úchylku než jako nejvyšší ctnost, tak totiž panenství a celibát chápala a stále chápe církev.

Dnes kdy se většina populace odpustila od vlivu církve a dorůstá generace, která přestává být zatížena komunismem. Dochází ke změnám ve výchově a v chápání partnerských a sexuálních vztahů, tak jak bývaly běžné.

Došlo tedy k posunu, církev už není ten, kdo má monopol na sexuální chování lidí. Ale takovými institucemi začíná být spíše sexuální výchova, časopisy a pornografie. Pornografie, která dne spolu s romantickými filmy utváří naše pojetí sexuality.

1.2. Prostituce

Za nejstarší řemeslo na světě je, i když ne právem, považována prostituce, jejíž hlavním úkolem je ono uspokojení dopřávat. V dějinách ho vždy vykonávaly spíše ženy, i když i s mužskou prostitucí se setkáváme. Sex za peníze byl v dějinách často zakazován, ale přesto se ho nikdy nepodařilo zcela vymýtit. A smutnou pravdou je, že vymýcení tohoto řemesla by naopak mělo patologický dopad na celou společnost. (Ringdal, 2000)

Prostituce v různých historických obdobích měla ve společnosti jiné místo a jinak působila na společnost. Prostituce je často spojena s mezifázemi vývoje společnosti, kdy docházelo ke zvýšení počtu obyvatel. V období, kdy lidé migrovali, docházelo k urbanizaci a ekonomické transformaci se prostituci dařilo nejvíce. Dá se říct, že: „...*prostituce je specifický produkt vysoce vyspělé kultury.*“ (Ringdal, 2000, s. 16)

Přesto už daleko dříve existovala sakrální⁵ prostituce, která měla své místo například ve starověkém Řecku, v Římě a v Indii. Kdy mladé dívky, poskytovaly sex za úplatu v chrámech zasvěcených bohu. Chránová prostituce pak vymizela ve 3-4. století především na západě. V Indii však přežila i dvě století Anglické nadvlády a existuje tam dodnes. (Ringdal, 2000, s.84.)

Vrátíme-li se na začátek, zjistíme že, už v době vzniku Eposu o Gilgamešovi existovala prostituce v mužské i v ženské podobě. Nejstarším dochovaným příběhem o prostitutkách jsou příběhy ze starého zákona. Biblický

⁵ Chránová prostituce.

příběh o Judovi a Tamar v sobě nese první zmínku sexu poskytovaného za peníze. (Ringdal, 2000)

Prostitutky byly často a ve všech kulturách děleny do různých skupin, podle vzhledu a služeb, které poskytovaly. Z jejich postavení pak plynula určitá privilegia a skupiny zákazníků. (Ringdal, 2000)

Prostitutky se kolem 13. století začaly sdružovat do veřejných domů a byl nad nimi zřizován dozor. V 15. století pak už polovina Evropy měla prostitutky organizovány v nevěstincích. Ve středověku se pak nevěstky organizovaly do cechů a oblečením se odlišovaly od počestných žen. V této době jako ostatně i v jiných epochách byla z prostituce vybírána daň. (Ringdal, 2000)

Zajímavé je, že i přes zjevné porušování křesťanských pravidel o smilnění, lidé dodržovali jediný povolený způsob soulože a to vaginální jak v nevěstincích tak doma. (Ringdal, 2000)

V 15. a 16. Století se pak rozmohlo hromadné znásilňování prostitutek, kdy došlo ke znásilnění i dívek, které jimi nebyly. Dívky, které byly znásilněny, se dostaly do bludného kruhu a prostitutkami se staly. Znásilňování prostitutek bylo veřejností podporováno. (Ringdal, 2000, s. 143)

V dalších letech a především v 17. století prostituce získala na významu. Začaly se objevovat kurtizány. Jednalo se o luxusní prostitutky, které byly vzdělané a velice drahé. Jen tak se někomu neprodaly. „*Kurtizány musely být vzdělané: mluvily několika jazyky, recitovaly básně a hrály alespoň na dva hudební nástroje, často také zpívaly. Ty nejučenější psaly a mluvili latinsky, některé také řecky.*“ (Ringdal, 2000, s. 180) Z kurtizán se pak často rekrutovaly vůdčí osobnosti mezi ženami té doby. Kurtizány však mívaly smutný osud a přes svou slávu, umíraly chudé a zapomenuté. (Ringdal, 2000)

V 18. století se pak rozvíjela mužská prostituce, v Paříži dokonce existovaly luxusní mužské nevěstince. (Ringdal, 2000, s. 180)

Překvapivé je, že komunistické ženy za vlády Lenina prostituci obhajovaly jako jedinou možnost, jak si žena mohla zajistit vlastní příjmy. Pro Engelse však prostituce byla to samé jako otrokářství. (Ringdal, 2000)

Feministická hnutí řeší otázku prostituce po svém. Například Simon de Beauvoir se v roce 1949 říká: „*Člověk se nesmí ptát, proč ženy provádějí prostituci, ale proč to dělají jen některé.*“ (Ringdal, 2000, s. 375) Což je určitě revoluční myšlenka, která ve své době byla nanejvýš pobuřující.

Mnohé ženy, které pracují jako prostitutky, nechápou prostituci jako prodej svého těla. „*Že žena své tělo prodává, je chybná formulace. Ve skutečnosti pouze poskytuje zákazníkovi ke svému tělu přístup na určitou dobu a za určitou cenu, jako když konzultant poskytuje svým klientům za stanovený poplatek přístup ke svému mozku.*“ (Ringdal, 2000, s. 385)

Přesto, že by se mohlo zdát, že prostituce je pouze doménou lidí, není tomu tak, monogamie a věrnost není ani mezi zvířaty nijak rozšířená. Jedná se tzv. „pohostinskou prostitucí“, která je rozšířena mezi lvy, opicemi, ale také mezi Eskymáky a severoamerickými indiány. (Ringdal, 2000, s. 14)

O prostituci se tvrdí, že je nejstarším řemeslem na světě. Navzdory tomu tvrzení se ve všech státech nerozvíjela ve stejných obdobích a neexistovala všude. V Číně se prostituce vyvinula, zcela nezávisle na západě. Na severu Skandinávie se sex za úplaty začal provozovat až koncem 13. století. V Asii a v Africe se pak prostituce v podobě v jaké jí známe dnes, rozvinula díky kolonialismu. Muži potřebovali sex, bylo jich více než dostupných žen a ty se nově vzniklé situaci museli přizpůsobit. Není se čemu divit, že kolonizovaný svět byl nazýván „nevěstincem bělochů.“ (Ringdal, 2000)

Dnes se prostituce vyskytuje ve všech koutech světa a má různé podoby. Ženy se jí věnují dobrovolně i nedobrovolně, ale vždy se jedná o sex za peníze. Můžeme se dnes tak jako dříve setkat s ubohými prostitutkami, ale také i luxusními společnicemi na nejvyšší úrovni. Prostituce je neoddelitelná součást lidských historie i budoucnosti. A dnešní státy tak jako ty předešlé se sní, snaží vypořádat. A tak jako dříve i dnes padají návrhy na zdanění prostituce.

1.3. Pornografie⁶

Pornografie je groteskní karikatura sexu, přesto se nedá říct, že by sex anebo jakékoliv jeho zobrazení nemohlo být také karikaturou, i když z pohledu člověka, který ho zobrazuje, se může jednat o „běžný sex“. (Baudrillard, 1996)

Erotika by pak měla být protipólem k pornografii, kdy erotika je odrazem fyzické a duchovní lásky, pornografie je pak pouhým zobrazením mechanického pohlavního aktu a perverze. (Spán, 2001, s. 8.)

⁶ Z řečtiny, vulgárně naturalistické, morální citění urážející zobrazení pohlavního života v literatuře, výtvarném umění, divadle, filmu a podobně. (Spán, 2001, s. 7)

A tak jako další aspekty lidské sexuality, tak i pornografie jako jedna ze sexuálních pomůcek je zde od nepaměti. Nástěnné malby v jeskyních, sošky věstonických Venuší a další artefakty, určitě nesloužily jako záznam tehdejší doby, ale jako nástroj uspokojení. (Morous, 1969)

Pornografie je často zatracována, ale ve všech obdobích se rozvíjí, rytiny v knihách a samy knihy měly pornografický účel. Královna Alžběta druhá má ve svých sbírkách kresbu vulvy od Leonarda Da Vinci, i ta by se dala považovat za pornografii. (Spán, 2001, s. 10)

Například i Máchova, Nezvalova či Hugova díla mohou být považována za pornografii a některá pornografická jsou. I tito velikáni literatury svou tvorbou dokazují popularitu pornografie a její „potřebnost“. (Spán, 2001) Samozřejmě pornografie tak jako sexualita se vyvíjí, a to, co bylo dříve považováno za nemravné, je dnes spíše úsměvné. A pro některé i běžnou součástí sexuálního života.

Pornografický průmysl je dnes jeden z největších na světě. Jeho tržby jdou do miliónů dolarů, ale i on se vyvíjí. Kdysi stačily obrázky, později videa s hloupým dějem založená na sexualitě, dnes už to nestačí. Dnešní pornografické příběhy mají rozvinutý děj. Objevuje se v nich ironie, parodují slavné příběhy jako Star Wars či pohádkové příběhy jako Sněhurka a sedu trpaslíků.⁷ Pornografie existuje jak ve verzi hrané tak kreslené. Vyrábí se porno speciálně zaměřené na ženy, homosexuály a lesbičky. Z pornografie se stal business. A být pornohercem či pornoherečkou je výnosné řemeslo.

Tak jako k prostituci patří prostitutky, tak k pornografii patří pornoherci a pornoherečky. Profese pornoherce je profese jako každá jiná. Podle Petra Weisse, profese prostitutky ani porno herce nijak nedeformuje povahu člověka. Tito lidé dokáží profesionální život dobře oddělit od toho osobního.⁸

Za zmínku také stojí to, že i pornografie v každém státě má své různé podoby. Japonskou specialitou je například kreslené porno Heintai.⁹ Které je mezi Japonci velmi oblíbené a postupně se dostává do povědomí i české veřejnosti.

⁷Hvězdné války trochu (porno) jinak. *Kinobox* [online]. 12.1.2012 [cit. 2012-02-25]. Dostupné z: <http://www.kinobox.cz/clanek/6725-hvezdne-valky-trochu-pornojinak>

⁸Petr Weiss. In: *Youtube* [online]. 21.12.2009 [cit. 2012-02-22]. Dostupné z: <http://www.youtube.com/watch?v=XuPn4F06XWo>. Kanál uživatele Z1TV.

⁹Japonské kreslené porno.

Přesto pozitivní na pornografii je její pomoc při boření morálních hrází. Lidé se s obrazem toho jak sex vypadá, nerodí, ale učí se to, a pornografie, ač třeba nevybíravým způsobem, dává lidem návod na to jak svou sexualitu manifestovat.

1.4. Homosexualita

Homosexualita bývá definována jako „*trvalá citová a erotická preference osob stejného pohlaví. Je to celoživotní, neměnný a nezvolený stav, charakterizovaný tím, že jeho nositel je pohlavně přitahován a vzrušován převážně či výlučně osobami stejného pohlaví.*“ (Brzek, Pondělíčková-Mašlová, 1992) Homosexuálem se tedy člověk rodí, homosexualita je biologicky podmíněná.

Sexuální vzrušivost mužů pro jiné muže je dána třemi předpoklady, kdy jeden anebo všechny dohromady vytvoří „netypického“ muže. Jedním z předpokladů jsou chybějící geny pro varlata. Během nitroděložního vývoje nedojde k návalu testosteronu a nakonec hladina testosteronu se nezvýší ani během puberty. (Ridley, 1999, s. 215-216)

Vnímání sexuálních menšin je velice proměnlivé. Kromě homosexuálů jsou dalšími sexuálními menšinami lesby, transsexuálové a transvestiti. Záleží především na kultuře a společnosti, pro některé kultury je homosexualita přirozeným jevem, jiná kulturní společenství příslušníky sexuálních menšin tvrdě pronásledují. Persekuce a pronásledování často souvisí s náboženstvím či totalitní vládou. Petr Weiss na toto téma poznamenal, že:“ *Všechny diktatury jsou pruderní.*“¹⁰

Přístup přírodních národů k homosexualitě se liší, například indiáni homosexuální styk praktikovali pro zajištění dobrého lovu. Tolerují i transsexualitu, jež nazývají „dvojm duchem“.¹¹

Když se podíváme do historie, zjistíme, že homosexualita, zde je od nepaměti a že byla přítomna ve všech koutech světa. Ve starověkém Řecku¹²,

¹⁰Petr Weiss. In: *Youtube* [online]. 21.12.2009 [cit. 2012-02-22]. Dostupné z: <http://www.youtube.com/watch?v=XuPn4F06XWo>. Kanál uživatele Z1TV.

¹¹Stejnopohlavní sexuální styk. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. 2012-01-07. San Francisco (CA): WikimediaFoundation, 2008-09-27, 2011-12-25 [cit. 2012-02-27]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Stejnopohlavn%C3%AD_sexu%C3%A1ln%C3%AD_styk#P.C5.99.C3.ADrodn.C3.AD_n.C3.A1rody

užívání slasti s chlapci, bylo ožehavé téma, paradoxně i přesto, že se o řecké společnosti traduje tolerance k homosexualitě. Láska ke stejnému či opačnému pohlaví nebyla něčím zcela rozdílným. Homosexualita v Řecku neznamenalala to, co pod ní chápeme dnes my. Byla to spíše žádost po kráse a tak bylo možno milovat muže i ženy. (Foucault, 2003)

S legalizací křesťanství také souvisí nástup pronásledování homosexuálů. Jednou z prvotních výpovědí o špatnosti homosexuality je příběh o Sodomě. Zaznívají i spekulace o možnosti, že i v biblických příbězích se vyskytují homosexuálně orientovaní jedinci.¹³ V 9. století je homosexualita a chování homosexuálů považováno za urážku přírody. V 15. století se homosexualita rozmohla i v duchovních kruzích. (Foucault, 2003)

V evropských dějinách pod nadvládou křesťanství je extrémní chování vůči homosexuálům spojeno především s 2. světovou válkou, kdy byli homosexuálové kvůli své orientaci zavírání do koncentračního tábora. Hitler je nechával dokonce podobně jako židy označit a to symbolem trojúhelníku.

Prvním velkým krokem směrem k přijetí homosexuality bylo vyškrtnutí homosexuality ze seznamu nemocí asociací Amerických psychiatrů v roce 1973. V roce 1992 WHO vyškrtlo homosexualitu ze seznamu nemocí. V roce 1986 slovo homosexualita poprvé zaznělo ve veřejnoprávním rozhlase. A roku 1990 byl homosexuální pohlavní styk zrovnoprávněn heterosexuálnímu sexuálnímu styku.¹⁴

Koncem 20. století se přístup k sexuálním menšinám začal měnit. Dnes jsou jim ve vyspělých státech zajištěna jejich práva a nejsou za svou sexualitu trestáni. Téma homosexuality je dnes i častým námětem filmové a seriálové tvorby, která přispívá k pochopení a toleranci vůči homosexuálně orientovaným lidem.

Přestože všechny tyto pokroky směrem k toleranci, existují i dnes státy, které jsou stále netolerantní vůči právům homosexuálů. V Iránu jsou stále zabíjeni lidé s homosexuálním vyznáním na základě své orientace.

¹² Začátek i antické Řecko se datuje do roku 800 př. n. l.

¹³ Homosexualita a víra XIV. In: *David Daniel* [online]. 30.10.2006 [cit. 2008-12-07]. Dostupné z: <http://david-daniel.blog.cz/0610>

¹⁴ K homosexualitě obecně. In: *004.cz* [online]. 21. 08. 2005 [cit. 2012-02-27]. Dostupné z: <http://www.004.cz/k-homosexualite-obecne>

1.5. Sexuální revoluce

Podle Radima Uzla prošla naše společnost třemi zásadními sexuálními revolucemi. Pro počátek první z nich můžeme považovat vznik křesťanství, rozšíření a přijetí pravidel života, které křesťanství předkládá. Díky křesťanství u nás vymizela pohanská kultura a liberální přístup k homosexualitě, byla zavedena monogamie, manželský svazek se stal nerozlučitelný, byl zaveden rozdíl mezi manželskými, nemanželskými dětmi a těmito akty církev získala naprostou nadvládu nad sexualitou lidí.¹⁵

Druhá sexuální revoluce pak proběhla v 16. století. Sexualita se začala opět vysoce cenit, morálka uvolňovat a renesanční umění začalo naplno propukávat.¹⁶

Šedesátá léta dvacátého století se tak stala obdobím třetí sexuální revoluce. Kdy padla převládající morálka a tradiční hodnoty, které byly nahrazeny „volnou láskou“. Především emancipační a feministická hnutí byla hnacím motorem této změny, společně s možností řídit svou plodnost pomocí antikoncepce.¹⁷

Feminismus se rozvíjel především v USA, kde si ženy uvědomily své nerovné postavení. Vůči ženám byla uplatňována spousta předsudků, stejně tak jako vůči etnickým menšinám. Obě dvě skupiny tak podléhaly diskriminaci sexuální a rasové. (Sborník studií, 1999)

Kondomy byly sice známy už od roku 1876, hormonální antikoncepce, která ženy opravdu osvobodila, však vnikla až v šedesátých letech dvacátého století. Ženy mohly začít odmítat svou úlohu rodičky a matky. Ženy se tak svým způsobem začaly podobat prostitutkám, tak jako ony začaly mít více sexu, ale přesto rodily méně dětí. (Ringdal, 2000, s. 11) Interrupce a její legalizace znamenala další krok k osvobození ženy. Díky tomu ztratil institut manželství na svém významu.¹⁸

S příchodem spolehlivých antikoncepčních prostředků se mohla začít rozvíjet „volná láska“ a různé sexuální výstřelky jako skupinový sex, výměna partnerů a další. Uznána byla také práva homosexuálů a nemanželských dětí,

¹⁵Radim Uzel: Máme za sebou tři sexuální revoluce. *Novinky.cz* [online]. 2010[cit. 2010-02-22]. Dostupné z: <http://www.novinky.cz/zena/vztahy-a-sex/192346-radim-uzel-mame-za-sebou-tri-sexualni-revoluce.html>

¹⁶ Tamtéž.

¹⁷ Tamtéž.

¹⁸ Tamtéž.

kteřá do tē doby tyto osoby v očíh veřejnosti stigmatizovala. Rozvíjí se pornografie, nepokřtě líčí pohlavní styk.¹⁹

To vše mělo nečekaný vliv na následující generace, u kterých pak spatřujeme příklon zpět k tradičním hodnotám a restriktivní morálce. Koncem dvacátého století začínáme hovořit o „kontrarevoluci“, kdy zřejmě pod vlivem ze strachu z pohlavních nemocí jako je HIV/AIDS se další generace vrací k monogamii a odvrací se od „volné lásky“.²⁰

Shrneme-li fakta, zjistíme, že především díky změnám v šedesátých letech, jsou dnešní ženy mnohem svobodnější než jejich matky a babičky. Mohou svobodně a bez studu mluvit o své sexualitě a svých potřebách. Mohou se svobodně rozhodnout, kdy a kolik dětí budou mít. Nemusí se spoléhat na instituci manželství jako na jediný legální způsob soužití.²¹

1.6. Gender

Myšlenka genderu není nová, ale ani ne ani tak stará. „*Gender je všudy přítomný a dobře patrný; snad je to jeden z důvodů proč jej antropologové považovali za „přirozený“ a opomíjeli jej. Stejně jako příbuzenství a etnicita však gender není přirozený a daný od Boha, ale je sociálně podmíněný.*“ (Eriksen, 2008, s. 159)

V genderu se rozvíjí tři základní pojmy: genderová socializace, genderové stereotypy a genderové role.²² Během genderové socializace se dívky učí být dívkami a chlapci jak být chlapci. Stereotypy jsou zjednodušené představy o tom, co znamená být mužem nebo ženou. Žít jako muž nebo žít jako žena je tedy předpoklad pro genderovou roli. Kdy se předpoklady pro tyto role mohou v různých kulturách lišit.

Oakleová přidává pojem genderové pohlaví, které se utváří do 2 let jedince, do tē doby je možno ho měnit, po uplynutí tohoto věku změna genderového pohlaví může nést trvalé následky. (Oakleová, 2000, s. 125)

¹⁹ Tamtéž

²⁰ Tamtéž

²¹ Tamtéž

²² Gender. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. 2012-01-07. San Francisco (CA): WikimediaFoundation, 2008-11-27 [cit. 2012-02-25]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Gender#Genderov.C3.A1_socializace

V genderu se používá spíše pojmy „maskulinní“ a „feminní“, které nejsou tak závislé na biologickém pohlaví, tak jako označení „mužský“ a „ženský“. V našich kulturních podmínkách se předpokládá, že žena a muž jsou binární protiklady, jako noc a den. Gender nám ukazuje, že tomu tak není. (Společnost žen a mužů z aspektu genderu, 1999) Pokud maskulinitu a feminitu dáme do kontrastu k Freudově psychoanalýze a libidu, zjistíme, že libido by mělo být pouze maskulinní záležitostí, která je soustředěna na penis a mužské pohlavní znaky. (Baudliard, 1996) Freud nadřazuje penis vagíně, z mužského vývoje dělá normu a vývoj ženy je pak degradován jako cosi deficitního. Význam, který přikládá uvědomění si vlastního penisu či vagíny je až příliš determinující. (Sborník studií, 1999)

Gender je často determinován sociální situací, jako je povolání, které je typické pro dané pohlaví. Bývá definován oblečením, způsobem řeči, tématy, která jsou probírána. Stručně řečeno gender je vidět. (Oakleová, 2000, s. 122) Díky tomu tak gendrové pohlaví dítěte často určují rodiče, v souvislosti s dělbu práce v naší společnosti. (Oakleová, 2000)

Dělbu na mužskou a ženskou činnosti vidíme také u lovecko-sběračských komunit. Přestože antropologické výzkumy v Africe prokázaly, že ženská práce přispívá na obživu až dvěma třetinami, muži ji přikládají mnohem menší význam. Postavení žen je dále oslabováno zaváděním techniky, protože tu ve většině společností ovládají muži. (Eriksen, 2008) Tak je žena stylizována do role pečovatelky o domov a pasivní partnerky v citových vztazích. (Oakleová, 2000, s. 60) Přesto existují společnosti zachovávající „tradiční“ dělbu práce, které považují ženy za důležitější, protože to ony rodí děti. (Eriksen, 2008)

Tyto faktory jako „přirozená“ podřízenost ženy, nahrávají odpůrcům genderové rovnosti, kteří biologii a geny omlouvají mužskou promiskuitu a další „ryze“ mužské záležitosti. S tím, že ženy a muži mají své pohlavní role v genech. Překvapivé je, že s tímto názorem souhlasí spíše psychologové, zatímco sociologové a antropologové jsou k němu skeptičtí. (Společnost žen a mužů z aspektu genderu, 1999)

Přesto tento celý boj o gender nesplnil svá očekávání, kdy genderová rovnost znamená, že ženy jsou 100% ženami a pracovníky ve vnějším světě, ale zapoměly se podělit o svou roli matek s muži. (Vodáková, Vodáková, 2003) Proto je dnes model, kdy žena pracuje v pořádku, ale když je muž doma

na rodičovské dovolené, stále na něj společnost pohlíží jako na raritu. (Baudrillard, 1996) Přitom úkolem gendru by mělo být vyrovnání a stírání rozdílu mezi oběma typy rolí.

1.7. Kulturní odlišnosti v sexualitě

Charakteristickým rysem naší kultury je mužskost. Na základě toho lze říct, že rozdíl v mužské a ženské sexualitě je záležitostí učení a kulturního tlaku spíše než vrozenou premisou. Antropologické výzkumy dokázaly, že mužská a ženská sexualita a především její vývoj, je závislí na pravidlech a hodnotách dané společnosti, sexualita tedy není přímo úměrná stavbě pohlavních orgánů. (Oakleová, 2000) Z této premisy by pak mohli vycházet všechny kulturní rozdíly. Jinak řečeno jiný kulturní základ rovná se jiná sexualita.

Například „petting“ je praktikován v euro-americkém kulturním okruhu. Jedná se o jakýsi pseudokoitus. Petting zřejmě vznikl jako jedna z variant předmanželského „sexu“. V kontrastu k této podobě sexuality je kmen Lapčů a Kwomů, jeho příslušníci začínají se sexem bez jakékoliv přípravy. Předehra ve stylu mazlení u nich není praktikována. Extrémem k tomu jsou pak obyvatelé Trobriáňových ostrovů, kde předehra před samotným koitem může změnit v několika hodinový maratón. (Weiss, 2010)

Rozdíly panují i v pojetí prvního sexuálního styku. U indiánského kmene Zuni dochází k agresivitě ze strany žen. Sexuální agresivita a „útočnost v tomto spojení znamená, že svatební noc očekává s obavami a rozechvěním ne žena, ale muž.“ (Oakleová, 2000, s. 51)

Dalším rozdílem může být odlišné pojetí incestu, než jaké je v našich zeměpisných šířkách zvykem. Některé tichomořské kmeny za incest považuje pohlavní styk s bratrem matky, ne však s vlastním otcem. V našich Euro-amerických podmínkách je incest styk mezi přímými příbuznými. (Weiss, Zvěřina, 2001)

Indiánského kmene Laptšu zcela běžně praktikuje sexuální styk mezi staršími muži a dívkami od šesti let. Mohlo by se zdát, že to na nich může zanechat negativní následky, ale neděje se tak. (Weiss, Zvěřina, 2001)

U polynéských národů provádí chlapci starším bojovníkům felaci a polykají jejich semeno. Pro nás typicky feminní úkon, je u nich chápán jako způsob, jak zesílit svou maskulinitu. (Weiss, Zvěřina, 2001)

Další takovou kulturní odlišností, která by v našich podmínkách mohla znamenat vězení, je obnažování genitálu. Zatímco Africké kmeny tak prezentují své nahé pohlavní orgány jako přímou výzvu k sexuálnímu aktu, u nás je to spíše výzva k přivolání strážníku, pokud tak učiníme na veřejném místě. (Weiss, Zvěřina, 2001)

Často se pak můžeme setkat i s odlišným pojetím manželské instituce. Kdy Eskymáci ze severní Aljašky praktikují výměnu manželek. V Tibetu pak například jedna žena pojímá za manžele všechny bratry svého prvního muže. (Kholová, Lidové noviny, 2007)

Dalším termínem, který v našich zeměpisných šířkách není rozšířen, je „pohostinská prostituce“. Ta je praktikována u Eskymáků a severoamerických indiánů. Jedná se o poskytnutí své ženy případně i dcera hostovi. (Ringdal, 2000, s. 14)

Kulturní odlišnost se tak neprojevuje jen při samotném aktu, ale také v zákonech, které jednotlivé země uznávají. Například v třiatváceti státech USA je dodnes trestný homosexuální styk.²³

2. Osobnosti

Lidská sexualita je v mnoha ohledech fascinující především vlivem, který má na lidský život. Někteří lidé jako třeba Sigmund Freud jí z dnešního hlediska přisuzovali příliš velký vliv. A to především na úrovni psychologie. Alfred Charles Kinsey naopak zkoumá sex a sexualitu spíše z biologického hlediska a to přímo v podobě surové sexuality a pohlavních aktů. Zatímco Weiss a Zvěřina pohlízejí na sexualitu především jako na předmět zájmu sociologie a podrobují sexualitu české společnosti pravidelnému zkoumání. Všem těmto osobnostem je však zájem o sex společný a jejich zkoumání bylo pro společnost přínosem.

²³Homosexualita. *Společnost pro plánování rodiny a sexuální výchovu* [online]. 06.03.2012 [cit. 2012-02-25]. Dostupné z: <http://www.planovanirodiny.cz/clanky/homosexualita>

O Sigmundu Freudovi, o jeho životě a práci, vznikl v roce 2011 film s názvem *Nebezpečná metoda*.²⁴ Alfred Charles Kinsey se filmové podoby o svém životě a díle dočkal dříve a to v roce 2004 ve filmu *Kinsey*.²⁵

2.1. Sigmund Freud a jeho filozofie

Freud je jedna z nejznámějších osobností, která se zabývala lidskou sexualitou. Je také zakladatelem psychoanalýzy. Psychoanalýza je ve stručnosti věda, která za vším „vidí sex“.

Freud propojuje lidskou sexualitu se sny a říká, že se naše sexualita skrze sny „dere“ navenek. Naše sny tak promítají skryté sexuální tužby. (Freud, 1997)

Lidská sexualita se vyvíjí od raného dětství a prochází mnoha stádii. Dělí se do období podle zájmu dítěte o samo sebe a především dle zájmu o určité části těla, které začíná v určitém období objevovat. Příkladem je třeba radost ze schopnosti ovládat svaly v konečniku a tak regulovat čas, kdy vykoná potřebu. Obě pohlaví tak prochází orální i anální fází. Chlapci i dívky se časem začnou soustředit na své pohlavní orgány, chlapci na penis a dívky na klitoris.²⁶

Dívka pociťuje závist vůči chlapci a nespokojenost s velikostí klitorisu. Je zklamána matkou, že jí penis nepředala a obrací se k otci, který objekt její touhy vlastní. Když si uvědomí, že tato touha je nereálná, touha se přemění v touhu mít dítě. Kolem třetího roku začíná být chlapec přitahován k matce, jeho sexuální touha po ní však opadá ze strachu z kastrace od otce. (Oakleová, 2000)

Mezi pátým a šestým rokem prochází dítě tzv. genitálním obdobím, kdy se u dítěte objevuje tzv. kastrální, Oidipovský a Elektřin komplex.²⁷

Kastrální komplexem trpí dívky, cítí se ochuzeny, že nemají penis. U chlapců se kastrální komplex projevuje strachem z odebrání penisu, pokud

²⁴Nebezpečná metoda. *CSFD.cz* [online]. © 2001-2012 [cit. 2012-02-25]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/275050-nebezpecna-metoda/>

²⁵Kinsey. *CSFD.cz* [online]. © 2001-2012 [cit. 2012-02-25]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/116357-kinsey/>

²⁶Psychoanalýza. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): WikimediaFoundation, 2009-05-05, 24.02.2012 [cit. 2012-03-04]. Dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Psychoanal%C3%BDza>

²⁷Sigmund Freud. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): WikimediaFoundation, 2011-08-27 [cit. 2012-01-12]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Sigmund_Freud

budou zlobit. Důvodem pro odebrání penisu v jejich případech mohou být masturbační aktivity (masturbace, onanie).²⁸

Pro Oidipovský a Elektřin komplex je pak charakteristická dětská touha po rodiči opačného pohlaví. Není to však touha v čistě sexuálním smyslu, spíše touha po sňatku s rodičem opačného pohlaví a odstraněním rodiče stejného pohlaví jako dítě.²⁹ Této Freudově teorii je v dalších letech oponováno tím, že pouze malá část populace incestní sexuální spojení vyhledává. Lidé podvědomě cítí sexuální odpor k osobám, s kterými vyrůstali. (Ridley, 1999)

V pubertě se však sexualita probouzí ve zcela čisté podobě. Dívka žačnou místo po penisu touží po dítěti, to je však masochismus a narcismus, který formuje pasivní ženskou osobnost. Tato pasivita pak má za následek slabou pohlavní touhu žen. Žena tak nakonec z Freudovy analýzy vychází jako pasivní, masochistické a neurotické stvoření. Slabinou psychoanalýzy je zaujatost, s jakou muže a ženu staví do kontrastu, má smysl pouze v našem pojetí maskulinity a feminity. Teorie o chybějícím penisu, by neobstála ve společnosti, kde je nahota pravidlem. (Oakleová, 2000)

2.2. Alfred Charles Kinsey a jeho výzkum

Byl původně biologem a zkoumal žlabatky³⁰, když si všiml, že tito malý tvorové mají rozmanitý sexuální život. V návaznosti na toto zjištění začal zkoumat i sexuální život lidí.³¹

Jeho kniha *Sexuální chování muže a především Sexuální chování ženy* byla průlomová díla v oblasti americké sexuality. Vydání *Sexuálního chování muže* prolomil mnoha společenská tabu. Naopak *Sexuálním chováním ženy* celou společnost značně pobouřil. Američané nechtěli slyšet, že i jejich babičky onanovaly, anebo snad ještě onanují.³²

²⁸ Tamtéž.

²⁹ Tamtéž.

³⁰ Blanokřídli cizopasný hmyz.

³¹ *Kinsey*[film] Directed by Bill CONDON. 2004.

³² *Kinsey*[film] Directed by Bill CONDON. 2004.

Kinsey uvádí, že: „Jsou pouze tři formy sexuálních abnormalit. Abstinence, celibát a pozdní manželství.“³³ Vyjadřoval se v tom smyslu, že čím více sexu a s více partnery máme, tím lépe. S touto myšlenkou souhlasí v určitém směru i dnešní pojetí sexuality.³⁴

Kinsey dělí lidskou sexualitu na šesti stupňové škále od naprostého heterosexuála k naprosté homosexuáloví. Udává, že většina populace je někde v polovině.³⁵

Ve svých výzkumech zkoumá sexuální chování nikoliv prožívání, jako například spokojenost se sexuálním životem. Z jeho výzkumu vyplývá že, mezi heterosexuály se řadí v ideálním případě až 90%-95% mužů. Přesto zhruba 37% mužů má zkušenost s homosexuálním stykem. Z toho vyplývá, že necelých 10% mužů se v dospělosti chová homosexuálně. Vděčíme mu za pojem 4% menšina, toto statistické číslo zavedl do praxe právě on.³⁶ Kinsey má i zásluhu na vypuštění homosexuality ze seznamu chorob, kde byla do roku 1973.

Zjistil dnes statisticky známé a často ve výzkumech se opakující fakta. Uvedl, že všichni muži masturbují ve větší míře, než se předpokládalo, že i ženy masturbují a dosahují pak častěji orgasmu i během sexuálního styku. Konečným a nejzajímavějším závěrem je fakt, že lidé nežijí v souladu s kodexem dané společnosti a doma a v sexuálním životě se chová až 86% lidí jinak, než káže mrav dané společnosti.³⁷

2.3. P. Weiss a J. Zvěřina sexuální chování v ČR

Petr Weiss společně s Jaroslavem Zvěřinou jsou jedni z nejznámějších českých sexuologů, kteří veřejně mluví o sexuálním chování v České republice. *„Autoři předkládají základní informace o současné podobě sexuálního chování a dalších jevů s ním spojených v České republice s důrazem na vývoj*

³³ Alfred Charles Kinsey. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. 2012-01-07. San Francisco (CA): WikimediaFoundation, 2012-01-07 [cit. 2008-11-13]. Dostupné z:

<http://cs.wikipedia.org/wiki/Kinsey>

³⁴ Tamtéž.

³⁵ *Kinsey*[film] Directed by Bill CONDON. 2004.

³⁶ Kinseyovy zprávy. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): WikimediaFoundation, 2006-03-13, 3.10.2011 [cit. 2012-02-22]. Dostupné z:

http://cs.wikipedia.org/wiki/Kinseyovy_zpr%C3%A1vy

³⁷ Kinseyovy zprávy. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): WikimediaFoundation, 2006-03-13, 3.10.2011 [cit. 2012-02-22]. Dostupné z:

http://cs.wikipedia.org/wiki/Kinseyovy_zpr%C3%A1vy

v devadesátých letech. Hlavní část práce tvoří informace o závažných aspektech lidské sexuality, jejich podobách a vývojových trendech v české populaci, a srovnání se zahraničními údaji.³⁸

3. Fakta zjištěná na české populaci

„Češi jsou podle průzkumů nejliberálnější na světě jak ke vztahu k homosexuálům, k pornografii, mimomanželskému nebo předmanželskému styku. Je to dáno tím, že Češi jsou nejsekulárnější³⁹ společnost. Nejméně lidí u nás se hlásí k nějaké církvi nebo náboženské společnosti. Konzervativa a restriktivita postojů souvisí v první řadě právě s náboženským učením.“⁴⁰

Každých pět let je uskutečňován nový výzkum na téma sexuálního chování v České republice. Výzkum, který v letech 1993, 1998, 2003 a 2008 provedl Petr Weisse společně s Jaroslavem Zvěřinou, se zaměřuje především na trendy v oblasti sexuality. Přesto Petr Weiss říká, že nejpřekvapivější na těchto výzkumech je, že se vlastně nic překvapivého nezjistí. Naše sexuální chování zůstává relativně konstantní.⁴¹ Tyto výzkumy vznikly jako jeden ze způsobů pochopení situace v České republice a jako nástroj prevence.

3.1. Vstup do sexuálního života

Je prvním krokem do sexuálního života, často pak určí, jak se budeme v budoucnu chovat, kolik budeme mít sexuálních partnerů a zda budeme používat antikoncepci či nikoliv. Často definuje i náš vztah k dalším sexuálním zkušenostem.⁴²

³⁸P. Weiss, J. Zvěřina: Sexuální chování v ČR Situace a trendy. *Plzeňský deník* [online], 2007[cit. 2010-02-22]. Dostupné z: <http://mep.zverina.cz/327/cz/blind/p-weiss-j-zverina-sexualni-chovani-v-cr-situace-a-trendy/>

³⁹ Světský protiklad k náboženskému, církevnímu.

⁴⁰Jaroslav Zvěřina. In: *Youtube*[online]. 5.02.2012 [cit. 2012-02-22]. Dostupné z: <http://www.youtube.com/watch?v=sESiq67CCLQ>. Kanál uživatele Z1TV.

⁴¹Petr Weiss. In: *Youtube* [online]. 21.12.2009 [cit. 2012-02-22]. Dostupné z: <http://www.youtube.com/watch?v=XuPn4F06XWo>. Kanál uživatele Z1TV.

⁴²Nejmladší sestry a prostřední bratři začínají se sexem dříve. *Novinky.cz: on-line magazín deníku Právo & Seznam.cz* [online]. 2008[cit. 2012-02-22]. Dostupné z: <http://www.novinky.cz/zena/vztahy-a-sex/156631-nejmladsi-sestry-a-prostredni-bratri-zacinaji-se-sexem-drive.html>

Věk vstupu jedince do sexuálního života může ovlivnit i zdánlivá maličkost jako pořadí v jakém se narodil. Australské studie se zabývala vlivem pořadí, v jakém se člověk narodí na to,

3.1.1. Pohlaví

Rozlišujeme biologické a sociální pohlaví neboli gender. U našeho biologického druhu se uvádí zpravidla dva typy pohlaví, a to samčí a samičí. U lidí se používá termínu mužské a ženské pohlaví. Ale i tak může dojít odchytkám u této typizace, kdy není třeba možné přesné pohlaví určit. Gender upřednostňuje termín maskulinní a feminní, které přímo nesouvisí s pohlavními znaky.

3.1.2. Koitální debut⁴³

Z výzkumu vyplynulo, že nejčastěji se první sexuální styk uskuteční mezi 17. až 18. rokem, v roce 1993 tak uvedlo 41 % mužů a 48 % žen. V roce 1998 pak 42 % mužů a 47 % žen. (Weiss, Zvěřina, 2001)

Před 15 rokem pak v roce 1993 mělo styk 5,2 % mužů a 2 % žen. V roce 1998 to bylo 5,3 % mužů a 1,3 % žen. Přes 10 % populace pak pohlavní styk uskutečnilo až po 20. roce. (Weiss, Zvěřina, 2001) Výzkum společnosti Durex uvádí, že u žen je věk první soulože 17,2 let a u mužů 17,5 let v roce 2008.⁴⁴

V roce 2003 pak byl nejčastější věk koitálního debutu 18,3 let u mužů a 18,1 let u žen. V roce 2008 ovšem u mužů dochází k poklesu průměrného věku vstupu do pohlavního života na 17,85 let, u žen věk zůstává konstantní přes 18 let a to na 18,8 letech.⁴⁵

3.2. Zdroje pro formulaci názorů

Stručné shrnutí toho, kde a jak běžná populace získává informace o sexualitě.

kdy vstoupí do sexuálního života. Zjistili, že nejdříve se sexem začínají nejmladší sestry a prostřední bratři.

⁴³ První pohlavní styk.

⁴⁴ Tiskové zpravy. In: *Durex* [online]. 2008 [cit. 2008-]. Dostupné z: http://www.durex.cz/tiskove_zpravy.html

⁴⁵ ZVĚŘINA, Jaroslav. SEXUÁLNÍ CHOVÁNÍ V ČR: Srovnání výzkumů z let 1993, 1998, 2003 a 2008. In: WEISS, Petr a Jaroslav ZVĚŘINA. *SEXUÁLNÍ CHOVÁNÍ V ČR* [online]. 2009 [cit. 2012-03-06]. Dostupné z: <http://mep.zverina.cz/files/103-sexualni-chovani-v-cr-srovnani-vy-zkumu-z-let-1993-1998-2003-a-2008.pdf>

3.2.1. Zdroje informací o sexualitě

U obou pohlaví jsou nejvýznamnějším zdrojem informací vrstevníci. Zdrojem informací, které selhávají, jsou škola a rodina. Tyto informační zdroje se nijak zásadně nemění. (Weiss, Zvěřina, 2001)

U mužů jsou pak dlouhodobě nejdůležitějším zdrojem informací kamarádi, následované knihami, filmy a časopisy, které mají zhruba stejný význam. U žen jsou pak zdroje informací seřazeny ve stejném pořadí jako u mužů s tím rozdílem, že rodiče hrají při jejich informování důležitější úlohu zhruba o 6 %.⁴⁶

3.3. Sexuální postoje

Mezi základní sexuální postoje patří názor na masturbaci a vykonávání masturbačních aktivit spolu s frekvencí jejich praktikování. Názor na homosexualitu, její případnou toleranci, škodlivost. A v neposlední řadě také interrupce a názory na ni.

3.3.1. Homosexualita

V roce 1993 uvedlo 6 % mužů a shodně 6 % žen, že homosexualita by měla být trestná, tento postoj naštěstí klesl a v roce 2008% si to mysleli 3 % mužů a 5 % žen. Názor, že je homosexualita nemoc v roce 1993 uvedlo 33% mužů a 41 % žen, v roce 2008% to pak bylo u mužů 21 % a u žen 22 %. Od roku 1993 vzrůstá názor, že se jedná o neškodnou odchylku či přirozený jev. Tento názor, a to ve všech případech zastávají jak muži, tak ženy v rozmezí přes 30 %.⁴⁷

3.3.2. Masturbace

„Je druh sexu, který v úzkém slova smyslu označuje sexuální vzrušování pohlavních orgánů ženy nebo muže rukou, ať už se provádí jako autoerotismus nebo s partnerem/kou. V širším slova smyslu označuje i jiné formy nepenetrativního pohlavního styku.“⁴⁸

⁴⁶Tamtéž.

⁴⁷ Tamtéž.

⁴⁸ [2012-02-22] dostupné z: < <http://cs.wikipedia.org/wiki/Masturbace> >

Celkem 83 % mužů a 50 % žen v roce 1993 uvedlo, že někdy masturbovalo.⁴⁹ Zajímavým fenoménem je, že klesá počet mužů a žen, kteří by masturbovali. (Weiss, Zvěřina, 2001)

Shrneme-li to, 90% mužů uvádí zkušenost s masturbací, u žen je to pak pouze 65 % dotázaných. V návaznosti na to se masturbace pro mnoho lidí stala běžnou součástí pohlavního styku.⁵⁰

Jak pro muže, tak i pro ženy se masturbace stává přirozeným jevem u mužů to je v 76 % v roce 2008 a u žen 62 % v téhož roku. I přesto pro určitou část populace zůstává masturbace škodlivým aktem a to v 4% u mužů a v 9 % u žen v roce 2008.⁵¹

3.3.3. Interrupce⁵²

V roce 1998 pouze přibližně 4 % až 5 % populace proti interrupci, tento trend zůstává konstantní i v dalších letech. Názory týkající se interrupce se dlouhodobě nemění. Názor, že na interrupci má právo každá žena převládá u 50 % až 58 % mužů a stejný názor zastává dlouhodobě přes 60 % žen.⁵³

3.4. Sexuální chování

Sexuální chování je konečný produkt vzdělávací sexuální politiky státu a snahy rodičů. Řadíme mezi ně i počty sexuálních partnerů a používání antikoncepčních metod. Ve zkratce se jedná se o zjevnou realizaci sexuality, jako jsou erotické projevy, genitální a orgastické aktivity. Za běžné se považují aktivity jako soulož, masturbace a jiné. (Weiss, Zvěřina, 2001)

⁴⁹Sami se dráždili na přirození.

⁵⁰ZVĚŘINA, Jaroslav. SEXUÁLNÍ CHOVÁNÍ V ČR: Srovnání výzkumů z let 1993, 1998, 2003 a 2008. In: WEISS, Petr a Jaroslav ZVĚŘINA. *SEXUÁLNÍ CHOVÁNÍ V ČR* [online]. 2009 [cit. 2012-03-06]. Dostupné z: <http://mep.zverina.cz/files/103-sexualni-chovani-v-cr-srovnani-vy-zkumu-z-let-1993-1998-2003-a-2008.pdf>

⁵¹Tamtéž.

⁵²Potrat, ukončení těhotenství mající za následek smrt embrya.

⁵³ZVĚŘINA, Jaroslav. SEXUÁLNÍ CHOVÁNÍ V ČR: Srovnání výzkumů z let 1993, 1998, 2003 a 2008. In: WEISS, Petr a Jaroslav ZVĚŘINA. *SEXUÁLNÍ CHOVÁNÍ V ČR* [online]. 2009 [cit. 2012-03-06]. Dostupné z: <http://mep.zverina.cz/files/103-sexualni-chovani-v-cr-srovnani-vy-zkumu-z-let-1993-1998-2003-a-2008.pdf>

3.4.1 Masturbační aktivity

V roce 1998 masturbovalo 84 % mužů a 58 % žen.(Weiss, Zvěřina, 2001)
V roce 2008 pak masturbovalo 52 % mužů a 33 % žen. Zjistilo se, že muži masturbují častěji než ženy. A to zhruba s frekvencí 7,1x do měsíce, ženy pouze 5, 8x do měsíce.⁵⁴

3.4.2 Antikoncepční chování

Přes 70 % mužů a žen shodně považují antikoncepci za nutnou, přes dvacet procent ji uvádí za použitelnou pouze v případě, že se jedná o přirozené metody, přesto kolem 5 % lidí i v dnešní době je proti jakékoliv formě antikoncepce.(Weiss, Zvěřina, 2001)

Vzrůstá počet uživatelů hormonální antikoncepce, kdy v roce 1993 ji užívalo pouze 22 % žen a v roce 2008 to bylo už 52 % žen.⁵⁵

Pozitivním trendem je snižující se počet přerušovaných souloží jako jednoho ze způsobů, jak zabránit otěhotnění partnerky. V roce 1993 přerušovanou soulož, jako antikoncepční metodu využívalo 40 % populace. V roce 1998 byl u metody přerušované soulože zjištěn pokles na 18 %. (Weiss, Zvěřina, 2001)

U žen, které se chrání před otěhotnění antikoncepcí, zaznamenáváme sestupný trend v používání kondomů a to z 22 % v roce 1993 na pouhých 14 % v roce 2008.⁵⁶

3.4.3 Partnerské sexuální aktivity

V letech 1993 a 1998 byla frekvence sexuálního styku 8x do měsíce. V dalších letech zůstává frekvence sexuálních aktivit stejná, a to zhruba 2x týdně. V dalších letech muži i ženy shodně uvádí, že predehra trvá 14 až 15 minut a samotný koitus pak trvá zhruba stejně dlouho. Doba styku neklesá, sexu se věnujeme průměrně hodinu týdně.⁵⁷

⁵⁴ZVĚŘINA, Jaroslav. SEXUÁLNÍ CHOVÁNÍ V ČR: Srovnání výzkumů z let 1993, 1998, 2003 a 2008. In: WEISS, Petr a Jaroslav ZVĚŘINA. *SEXUÁLNÍ CHOVÁNÍ V ČR* [online]. 2009 [cit. 2012-03-06]. Dostupné z: <http://mep.zverina.cz/files/103-sexualni-chovani-v-cr-srovnani-vy-zkumu-z-let-1993-1998-2003-a-2008.pdf>

⁵⁵ Tamtéž.

⁵⁶ Tamtéž.

⁵⁷ Tamtéž.

Nejčastější typem sexu je vaginální soulož. Dále se rozšířila felace, masturbace a anální styk. (Weiss, Zvěřina, 2001)

3.4.4 Počty sexuálních partnerů

České ženy uvádějí větší počet sexuálních partnerů než respondentky z jiných zemí. Ale zároveň u mužů i žen sleduje snižující se počet sexuálních partnerů. (Weiss, Zvěřina 2001)

Sledujeme-li klesajícího trend v počtu sexuálních partnerů u mužů, zjistíme, že v roce 1993 uváděli muži v průměru 10,87 sexuálních partnerů a v roce 2008 je to 9,4 sexuálních partnerů na jednoho muže, což je pokles o zhruba 1,5 sexuálních partnerů. U žen zůstává průměrný počet partnerů víceméně stejný, kdy na jednu ženu v roce 1993 připadalo 5,11 sexuálních partnerů a v roce 2003 počet stoupl na 5,25 sexuálního partnera.⁵⁸

3.4.5 Sexuální vzrušivost českých žen

„Efektivní genitální spojení zpravidla vede k rozkoši. Básník Vladimír Holan tvrdí, že je to jen almužna, kterou nám dává Bůh za to, že plníme jeho pokyn a množíme se.“⁵⁹

U českých žen převládá teritoriální a kombinovaná vzrušivost. Asi 5 % žen necítí žádnou sexuální vzrušivost, 8 % nedosahuje orgasmu při žádné sexuální aktivitě a 9 % je koitálně anorgastických. Tento trend zůstává dlouhodobě stejný. Polovina žen dosahuje orgasmu při každém pohlavním styku, čtvrtina je multiorgastických. (Weiss, Zvěřina, 2001) V roce 2008 pak 37 % žen dosahuje klitorálního orgasmu, 13 % dosahuje vaginálního, vždy ho pak má pouze 22 % žen, při dráždění klitorisu a v pochvě dosahuje orgasmu 34 % žen. Pouze 6 % žen uvedlo, že necítí žádnou dráždivost.⁶⁰ Stejně jako v předchozích letech, i dnes 8 %

⁵⁸ZVĚŘINA, Jaroslav. SEXUÁLNÍ CHOVÁNÍ V ČR: Srovnání výzkumů z let 1993, 1998, 2003 a 2008. In: WEISS, Petr a Jaroslav ZVĚŘINA. *SEXUÁLNÍ CHOVÁNÍ V ČR* [online]. 2009 [cit. 2012-03-06]. Dostupné z: <http://mep.zverina.cz/files/103-sexualni-chovani-v-cr-srovnani-vy-zkumu-z-let-1993-1998-2003-a-2008.pdf>

⁵⁹Sexuolog Weiss: Nikdo ještě nevysvětlil, proč mají ženy orgasmus. In: *Ona Dnes* [online]. 2009 [cit. 2012-02-03]. Dostupné z: http://ona.idnes.cz/vztahy-sex.aspx?c=A090210_154951_ona_vztahy_jup

⁶⁰ZVĚŘINA, Jaroslav. SEXUÁLNÍ CHOVÁNÍ V ČR: Srovnání výzkumů z let 1993, 1998, 2003 a 2008. In: WEISS, Petr a Jaroslav ZVĚŘINA. *SEXUÁLNÍ CHOVÁNÍ V ČR* [online]. 2009 [cit.

žen při partnerském sexu nikdy nedosahuje orgasmu, 74 % z nich ho dosahují alespoň v polovině těchto styků a častěji. 22 % žen je tzv. multiorgastických, tedy dosahuje více orgasmů během jednoho pohlavního styku. (Weiss, Zvěřina, 2001)

3.4.6 Homosexuální aktivity

V roce 1993 uvedlo homosexuální zkušenosti 3,4 % v roce 1998 pak 6,2 % mužů. U žen uvedlo homosexuální zkušenosti v roce 1993 2,6 % o pět let později 4,4 %. Tento nárůst nesouvisí pouze s nárůstem homosexuálních zkušeností, ale s ochotou o svých zkušenostech mluvit. (Weiss, Zvěřina, 2001)

3.4.7 Zkušenost s komerčním sexem

Tento jev se zkoumá především v souvislosti s virem HIV. Kdy se komerční sex stává hlavním způsobem jeho přenosu. V roce 1993 mělo 9 % mužů sex s prostitutkou v roce 1998 a 2003 to bylo už 14 %. Zkušenost s komerčním sexem uvádí 3 % žen. (Weiss, Zvěřina, 2001)

Závěr

V teoretické části šlo především o přiblížení lidské sexuality, jejího vývoje a vlivů na ni v historicko-sociologickém kontextu. Kdy jsme si popsali některé z vlivů na sexuální a lidské chování všeobecně. Přiblížili jsme si pojmy jako prostituce, pornografie a homosexualita. Zjistili jsme, že i přes morální boj, který zde různé kulturní a náboženské instituce vedou, jsou tyto jevy neoddelitelnou součástí lidské sexuality. Přestavili jsme si ve stručnosti sexuální revoluci a účinky, které měla na dnešní společnost. Zaměřili jsme se také na gender a myšlenky, které nám přináší. Ten úzce souvisí s pojetím naší kultury a toho, jak sami sebe vnímáme. Což nám velice dobře ukazují různé kulturní odlišnosti, jak v postavení mužů a žen, tak v tom jak vnímají sexualitu a co je pro ně v sexualitě běžné.

Seznámili jsme se s nejznámějšími osobnostmi na poli sexuálního bádání, s jejich teoriemi a výzkumy. Skutky těchto osobností nás ovlivňují a budou ovlivňovat i další generace.

Poslední část práce se věnuje výzkumu provedenému na české populaci a faktům, které na ní byly zjištěny.

Lidská sexualita se neustále vyvíjí a mění, podléhá trendům, morálce a zákonům, a tak poznatky o ni jsou nekonečné a nevyčerpatelné.

Empirická část

V empirické části se seznámíme se vzorkem a fází výzkumu, kterými výzkum prošel. Uvedeny zde jsou také výsledky šetření a shrnutí faktů, které byly během výzkumu zjištěny.

1. Základní informace o výzkumu a vybraném vzorku

Výzkum na téma: *Postoje a sexuální chování studentů katedry SA a KS na Filozofické fakultě univerzity v Pardubicích* se uskutečnil v prosinci 2011.

Cílovou skupinou byli studenti SA a KS. Věk respondentů se pohyboval v rozmezí od 19 do 26 let. Přesto byl věk respondentů irelevantní hodnotou, vzhledem k tomu, že byl předem předdefinován podmínkou studia a nebyl tedy blíže zjišťován. Průkaznou hodnotou pak bylo pouze biologické pohlaví a to mužské nebo ženské.

1.1. Cíl výzkumu a stanovené hypotézy

Cílem výzkumu bylo zjistit postoj a sexuální chování studentů Sociální antropologie a Komunitních studií a získané výsledky srovnat s výzkumem Weisse a Zvěřiny, na základě toho jsem identifikovala čtyři výzkumné otázky.

- *Kdy a jak vstupují studenti SA a KS do pohlavního života?*
- *Co formulovalo a utvářelo názory na sexuální chování u studentů SA a KS?*
- *Jaké sexuální postoje mají studenti SA a KS?*
- *Jaké sexuální chování je běžné pro studenty SA a KS?*

1.2. Harmonogram

Dotazník byl převzat z předchozího šetření Weisse a Zvěřiny. Přičemž otázky ze sekce I. jsou vlastní. Otázky ze sekce II. převzaté s tím, že Weiss a Zvěřina rozlišují možnost knihy a noviny/časopisy, zatímco v dotazníku byla

sloučena do jedné. Otázky ze sekce III. jsou pak převzaté od Weisse a Zvěřiny s tím, že u otázky číslo 1 chybí varianta, že homosexualita je nemoc. Otázka číslo 2 a 3 je převzatá zcela. Ve IV. části je otázka číslo 1-3 vlastní. Otázka číslo 4 je převzatá s tím, že byla přidána varianta odpovědi spermicidní přípravky. Otázky 6-13 jsou inspirovány Weissem a Zvěřinou, ale varianty odpovědí jsou vlastní.

Takto sestavený dotazník byl následně prodiskutován s vedoucím práce a následně předložen skupině studujících, který se skládal ze třech studentů a pěti studentek. Na základě jejich výhrad, k otázce týkající se interrupce, byla tato otázka upravena, dle vzoru Weisse a Zvěřiny. Přidána byla také otázka na sexuální vzrušivost studentek. Toto se odehrálo v říjnu 2011. V prosinci 2011 pak došlo k samotnému sběru dat.

1.3. Předvýzkum

Cílem bylo zjistit, zda respondenti pochopí otázky stejně jako zadavatel a jak dlouho bude vyplnění dotazníku trvat. Díky předvýzkumu byly odstraněny dvousmyslně znějící věty a nahrazeny za věty s jasným vyzněním.

Jak již bylo zmíněno, dotazník byl doplněn o otázku interrupce a sexuální vzrušivosti studentek. Kdy došlo ke standardizaci odpovědí, tak aby odpovídali vzoru od Weisse a Zvěřiny, a to především v případech, kdy se respondenti nemohli dohodnout na tom, jaké varianty odpovědí by vyznívali nejvýstižněji.

Respondenti viděli největší problém u odpovědí na interrupci, kdy nebylo jasné, zda se jedná o miniinterrupci anebo o interrupci v pozdějším stádiu těhotenství. Respondentů tedy bylo vysvětleno, že otázka se zaměřuje celkově na pojem interrupce a nezaobírá se časem ukončení těhotenství. Z toho důvodu byla otázka standardizována, bude ji také možno lépe porovnat s výsledky výzkumu u Weisse a Zvěřiny.

1.4. Technika sběru dat

Sběr dat proběhl anonymně na internetovém portále: <http://www.oursurvey.biz/>. Díky němuž bylo možno vytvořit uživatelsky dostupný dotazník. Který byl pod odkazem umístěn na internetové stránky serveru facebook.com pod sekci skupiny KSV - UPCE:

<https://www.facebook.com/groups/209027839140757/>. A také na stránku, která je zřízena výhradně pro studenty třetího ročníku Komunitních studií UPce-KS12: <https://www.facebook.com/groups/171545306193261/>. Studenti tak mohli na základě svého rozhodnutí a zcela dobrovolně vyplnit dotazník. Výsledky pak byly automaticky uloženy na již zmíněném serveru.

Výzkumu se zúčastnilo celkem 110 studujících z celkového počtu studujících, kteří studují Sociální antropologii nebo Komunitní studia. Sociální antropologii pak studuje celkem 179 studujících, a to 66 studentů, z nichž dva přerušili studium. Studentek je pak na Sociální antropologii 113 a tři z nich přerušili studium. Komunitní studia studuje celkem 89 studujících. Z toho 19 studentů a 70 studentek. Celkem tedy na Sociální antropologii a Komunitních studiích studuje 268 studujících. Všechny vyplněné dotazníky jsou považovány za platné. S jedinou výjimkou dotazníku, kdy nebylo možno určit, zda se ve věku koitálního debutu vyskytla chyba či nikoliv. S oběma variantami je pak počítáno při vyhodnocení.

2. Výsledky výzkumu

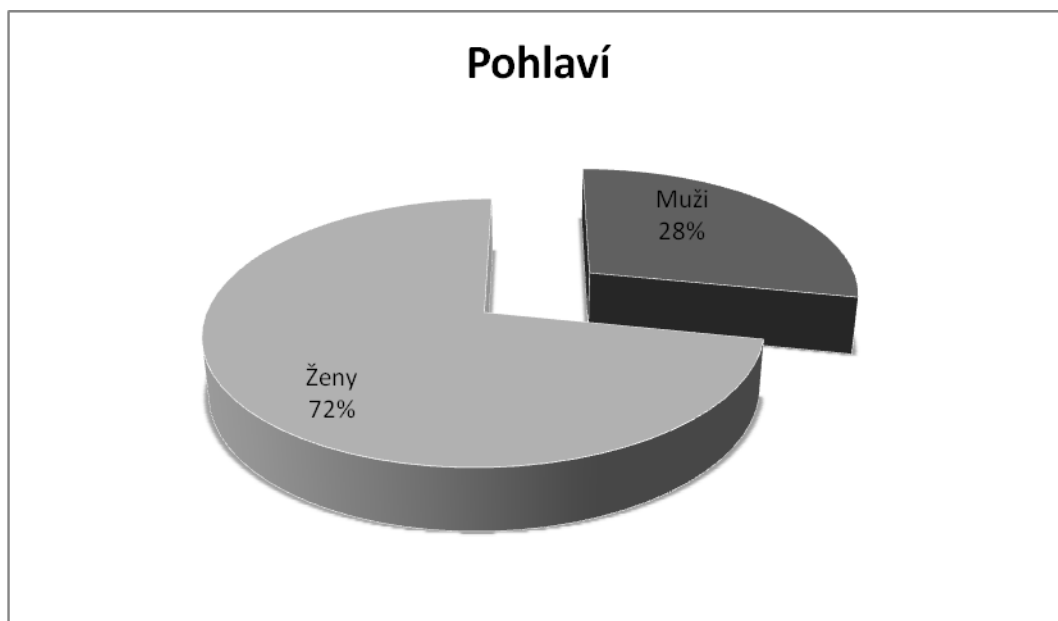
Pro lepší pochopení a znázornění výsledky byly zaznamenány ve formě grafů. Výsledky jsou zaokrouhleny na dvě desetinná čísla. Studenti (muži) a studentky (ženy) pak dále budou nazýváni, pokud se bude jednat o celý vzorek jako studující.

2.1. Vstup do sexuálního života

Kdy a jak vstupují studenti SA a KS do sexuálního života.

2.1.1. Pohlaví

Do výzkumu se zapojilo 110 respondentů (studujících) a to v poměru 31 mužů a 79 žen. V procentuálním rozložení to pak je 28,18 % mužů a 71,82% žen. Pro lepší znázornění poměru viz. graf níže.

Obrázek 1 Zastoupení studentů ve výzkumu dle pohlaví.

Zdroj: Vlastní průzkum

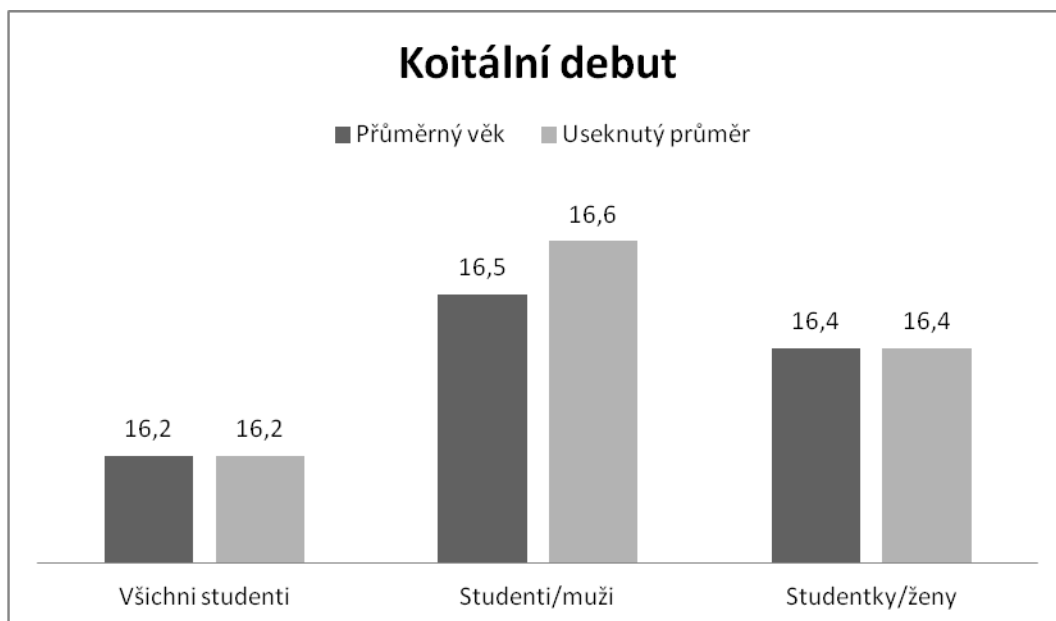
2.1.2. Koitální debut

Průměrný věk, v němž studující vstupují do sexuálního života je 16,2 let. Přičemž ve vzorku se vyskytl jeden student, který uvedl, že do sexuálního života vstoupil v osmi letech. Tuto situace je řešitelná tzv. „useknutým průměrem“⁶¹. Průměrný věk koitálního debutu u studujících nám přesto zůstává stejný a to na 16,2 letech. V celém vzorku pak sexuální život nezačalo 2,73 % studujících.

U studentů je průměrný věk první sexuální zkušenosti 16,5 let, přičemž musíme vzít v potaz „useknutý průměr“, který pak věk první sexuálního styku posouvá na 16,6 let. Sexuální život u studentů zatím nezačalo 0,98 % studentů.

Co se týče studentek, ty pak vstupují do sexuálního života v průměru 16,4 letech, přičemž 1,82 % studentek, z našeho souboru, zatím sexuální život nezačaly. Hodnota „useknutého průměru“ je v grafu shodná s původním číslem.

⁶¹ S nejnižší a nejvyšší hodnotou se nebude v průměru počítat.

Obrázek 2 Věk koitalního debuty

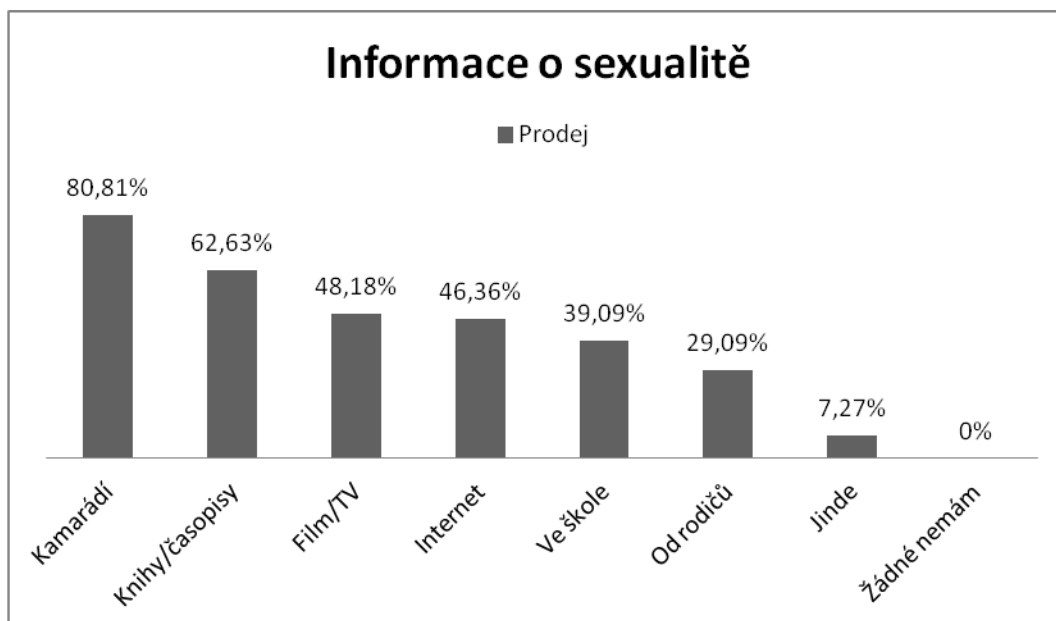
Zdroj: Vlastní průzkum

2.2. Zdroje pro formulaci názorů

Informační zdroje o sexualitě studentů (studujících) SA a KS, které formulovaly jejich názory.

2.2.1. Zdroje informací o sexualitě

Za nejvýznamnější zdroj informací mezi studujícími jsou považováni kamarádi v 80,91 %, následování knihami/časopisy v 63,64 % a filmy/TV v 48,18%. Internet je pak důležitým zdrojem pro 46,36 % studujících. Smutným faktem zůstává, že zdroji, které jsou nejméně zastoupeny je pak škola v 39,09 % a rodiče v 29,09 %. Jinde informace získalo pak 7,27 % studujících. Naneštěstí žádný student neuvedl, že by žádné informace o sexualitě neměl.

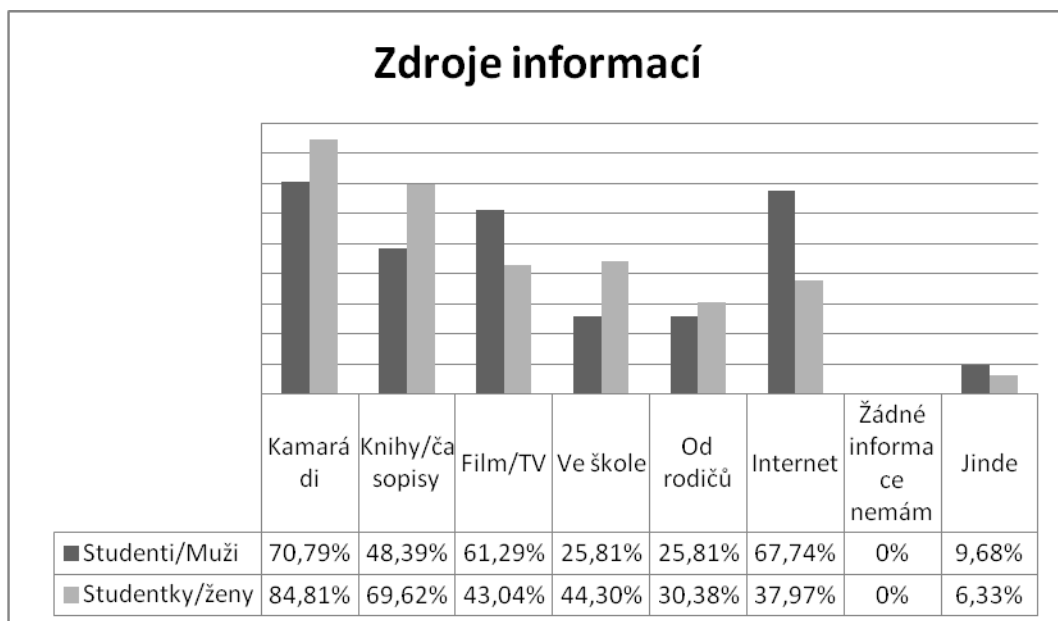
Obrázek 3 Zdroje informací o sexualitě v celém vzorku studentů

U této otázky bylo možno vybrat více možností odpovědí najednou.

Zdroj: Vlastní výzkum

Mezi nejvýznamnější zdroje informací o sexualitě u studentů jsou kamarádi 70,79 %, internet 67,74 % a filmy/TV 61,29 %. Knihy/časopisy byli zdrojem informací pro 48,39 %. Rodiče a škola pak mají vliv zhruba 25 %. U studentek to pak jsou především kamarádi 69,62 %. Knihy/časopisy v 69,62 % a škola v 44,30 %.

Zajímavý je posun ve zdrojích informací u studentů a studentek. Kdy pro obě skupiny jak studenty, tak studentky, zůstává nejdůležitějším informačním zdrojem kamarádi. Studenti dávají přednost internetu a studentky knihám/časopisům, přičemž je pro ně tento zdroj informací stejně důležitý. Studenti pak častěji za zdroj informací považují filmy/TV. Studentky informace získávají ve škole, z filmy/TV a z internetu zhruba ve stejné míře. Sekundární zdroje informací se tedy u studentů a studentek liší v míře, v jaké jsou pro ně informativními.

Obrázek 4 Zdroje informací o sexualitě.

U této otázky bylo možno vybrat více možností odpovědí najednou.

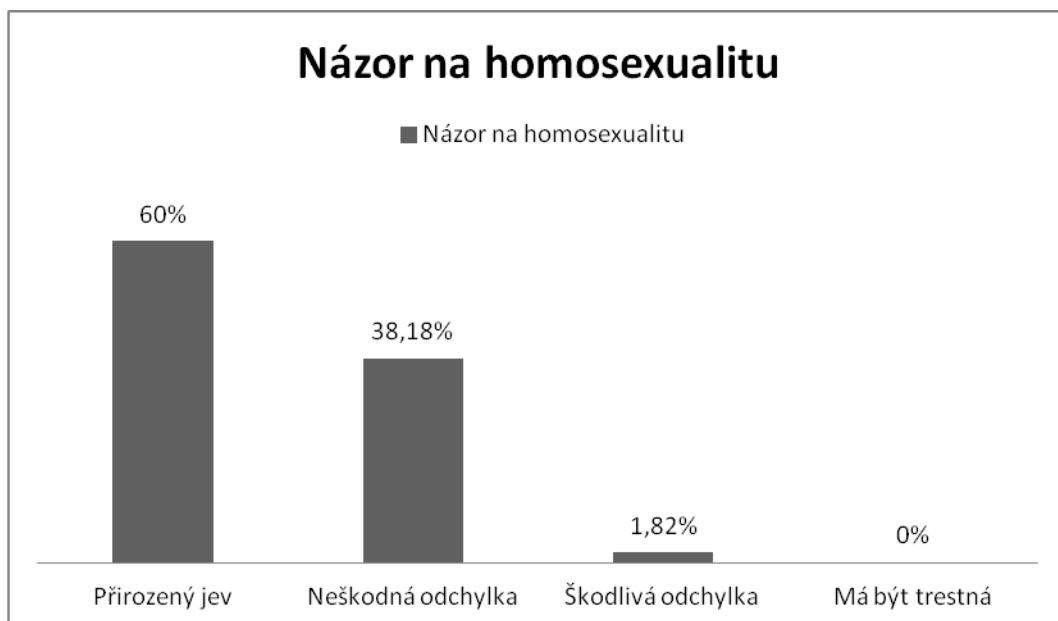
Zdroj: Vlastní výzkum

2.3. Sexuální postoje

Sexuální postoje studentů (studujících) SA a KS na homosexualitu, masturbační chování a interrupci.

2.3.1. Homosexualita

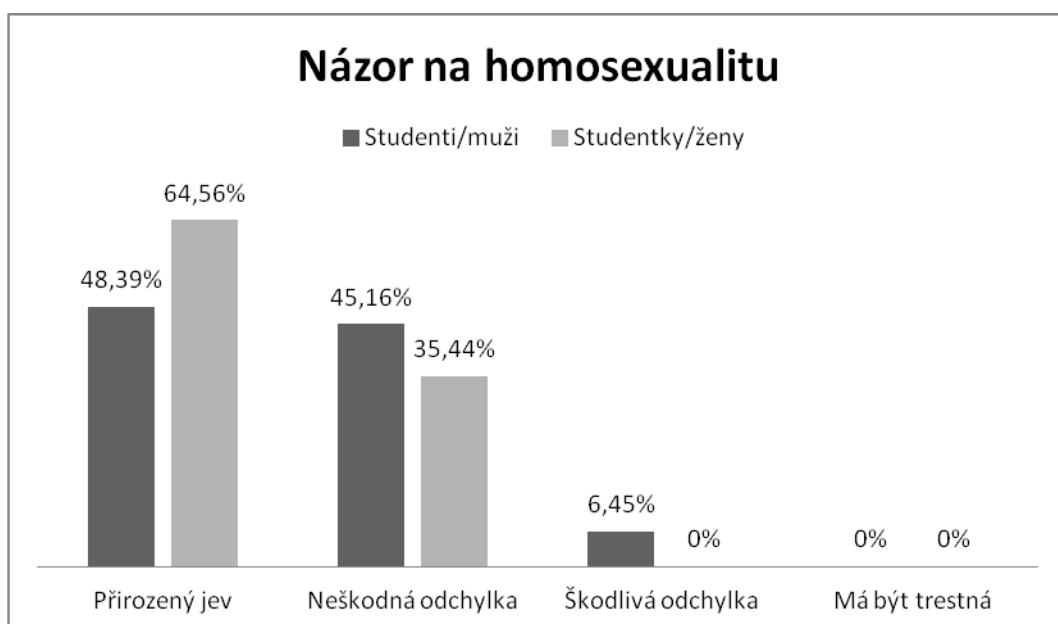
Homosexualitu za přirozený jev považuje 60 % procent studujících. Za neškodnou odchylku je pak považována 38,18 %, za škodlivou ji pak považuje 1,82 % a nikdo ze studujících si nemyslí, že by homosexuality měla být trestná.

Obrázek 5 Sexuální postoje a názory na homosexualitu.

Zdroj: Vlastní výzkum

Studenti v 48,39 % si myslí, že je homosexualita přirozený jev, 64,56 % považuje homosexualitu za neškodnou odchylku, 6,45 % za škodlivou odchylku. Oproti tomu 64,56 % studentek považuje homosexualitu za přirozenou a 35,44 % za neškodnou odchylku.

Obrázek 6 Postoje studentů k homosexualitě.

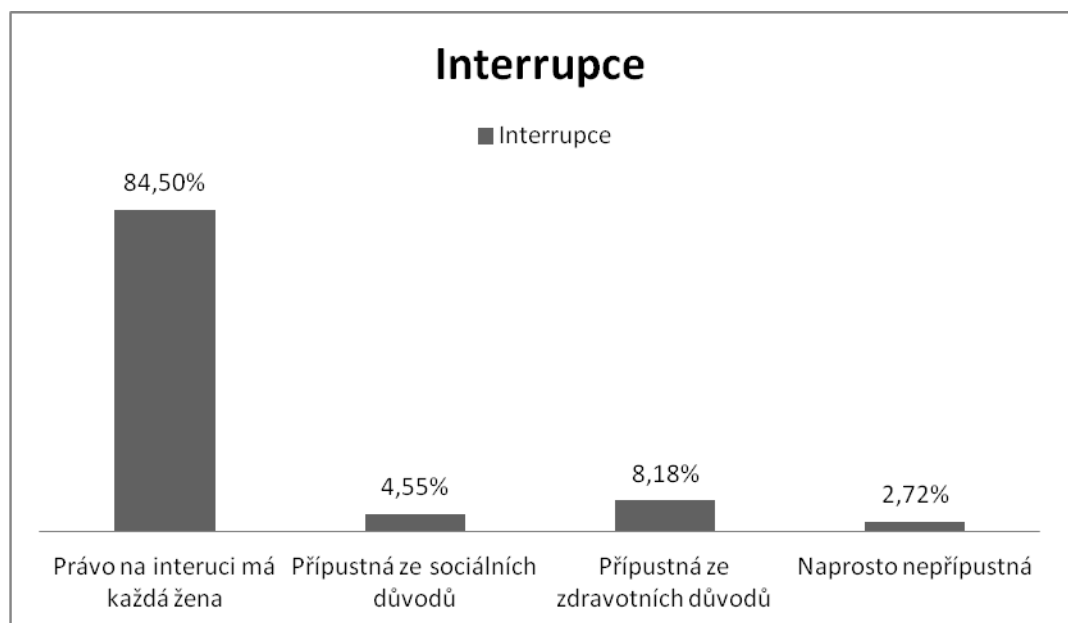
Zdroj: Vlastní výzkum

2.3.2. *Masturbace*

Masturbace je mezi studujícími považována za přirozený jev a to v 94,54 %. Přes 90 % studentů ji považuje za přirozený jev. Stejný názor zastává 96,2 % studentek.

2.3.3. *Interrupce*

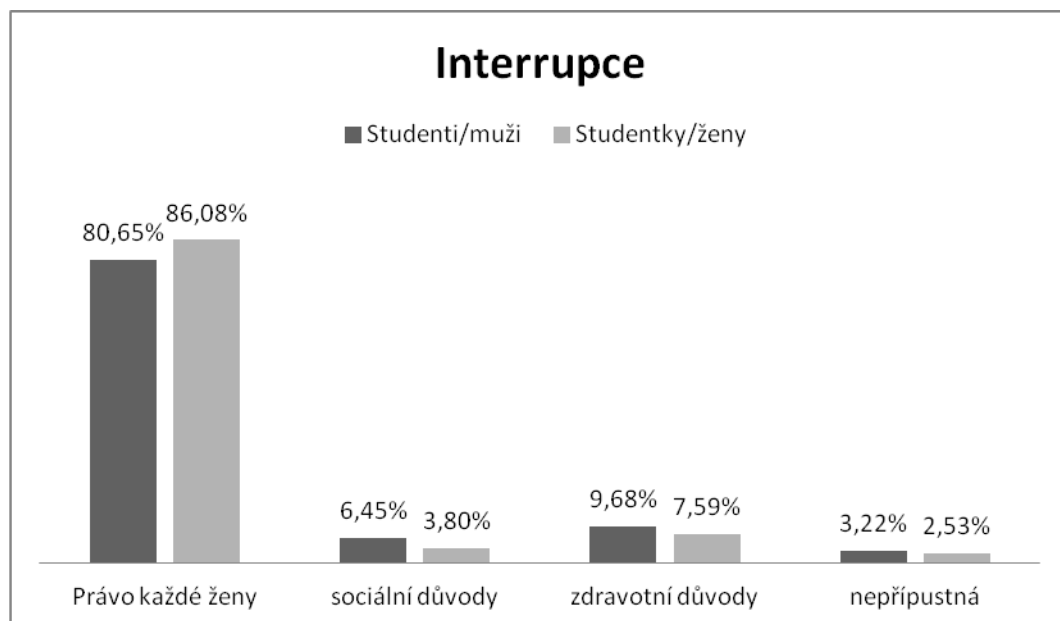
Podle 84,55 % studujících má právo na interrupci každá žena, 4,55 % pak interrupci připouští ze sociálních důvodů, 8,18 % ji připouští ze zdravotních důvodů a pouze pro 2,72 % studujících je interrupce naprosto nepřijatelná.

Obrázek 7 Názory na interrupci.

Zdroj: Vlastní výzkum

Studenti si myslí, že na interrupci má právo každá žena v 80,65 %, zdravotní problémy uvádí jako důležitější v 9,68 %, sociální pak 6,45 % a nepřijatelný je pro 3,22 % studentů. O něco více studentek, konkrétně 86,08 % si myslí, že o interrupci má právo rozhodnou žena, 7,59 % pak také upřednostňuje zdravotní důvody před sociálními 6,45 % a nepřijatelná je pro ně interrupce v 2,53 %.

Obrázek 8 Názory na interrupci.

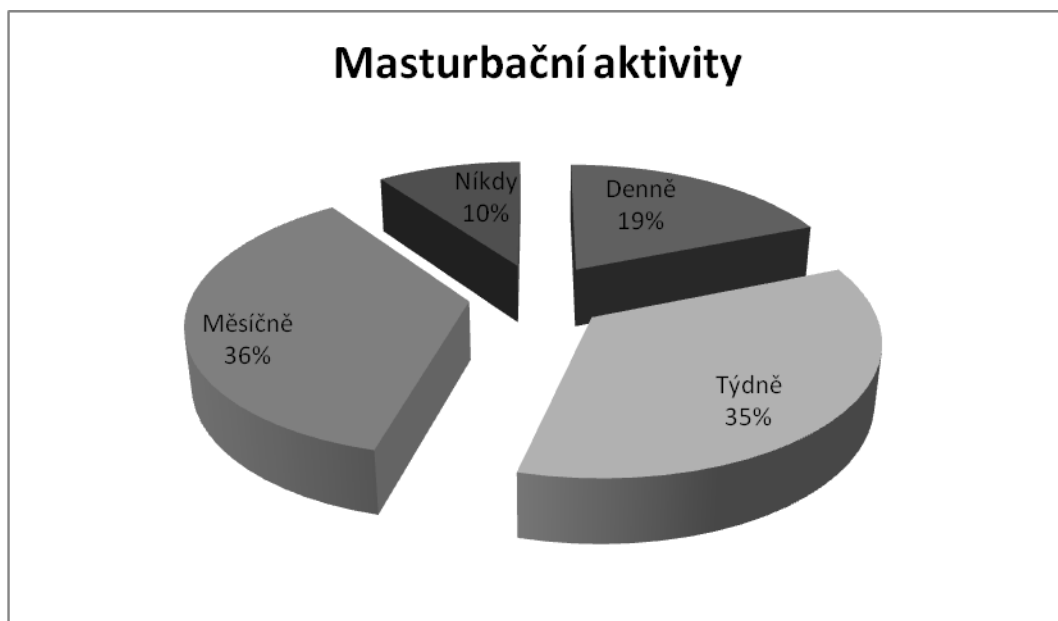
Zdroj: Vlastní výzkum

2.4. Sexuální chování studentů (studujících)

Sexuální chování je v této části vyjádřeno pomocí masturbačních aktivit, antikoncepčního chování, partnerských sexuálních aktivit, počty sexuálních partnerů, sexuální vzrušivosti studentek, homosexuálních aktivit a zkušeností s komerčním sexem u studentu SA a KS.

2.4.1. Masturbační aktivity studentů

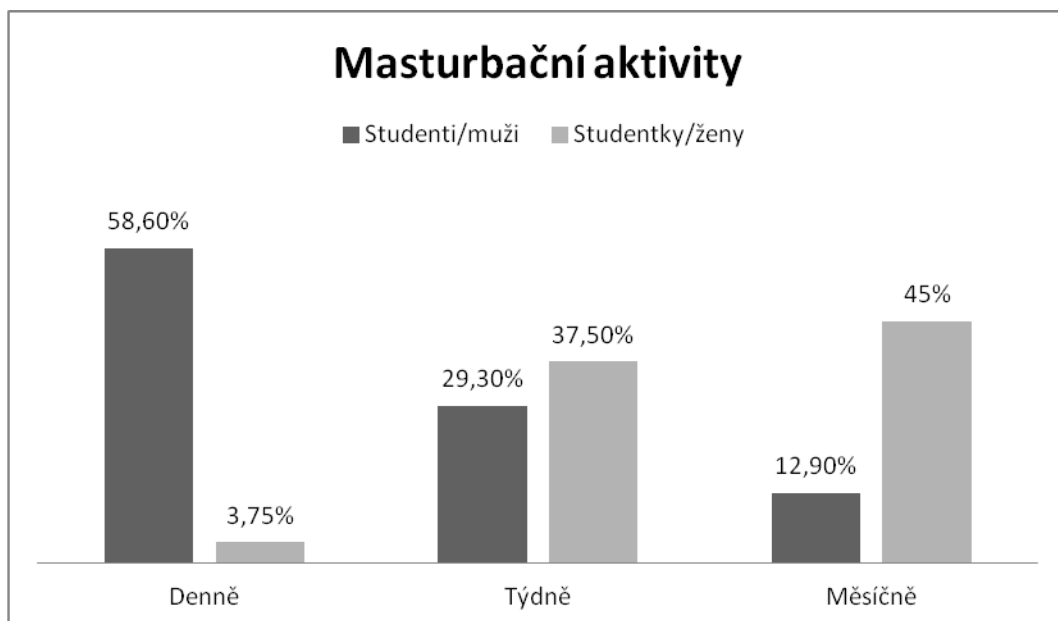
Velké procento studujících má zkušenost s masturbačními aktivitami a to 94,55 %. Denně pak masturbuje 18,92 % studujících, 35,14 % masturbuje týdně, 36,09 % masturbuje měsíčně a 9,9 % studujících uvedlo, že vůbec nemasturbuje.

Obrázek 9 Pravidelnost masturbace u studentů.

Zdroj: Vlastní výzkum

Zajímavým faktem je, že 100% všech studentů někdy v životě masturbovalo, stejnou zkušenost sdílí 92,41% studentek. Studenti a studentky masturbují s rozdílnou frekvencí. Studenti masturbují nejčastěji denně a to v 58,6%, týdně pak v 29,03% a měsíčně masturbuje 12,9% studentů. Studenty naopak masturbují denně pouze v 3,75%, týdně pak masturbuje 37,5% a měsíčně masturbuje nejvíce studentek a to 45%. Frekvence masturbačních aktivit u studentů s časovým intervalem klesá a u studentek naopak stoupá.

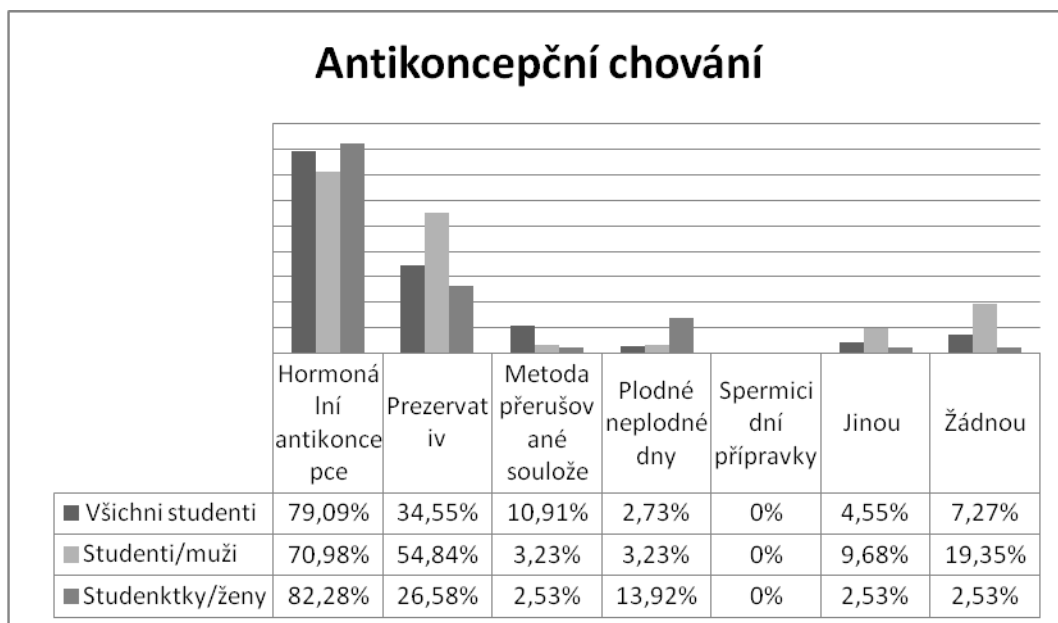
Obrázek 10 Frekvence masturbace u studentů a studentek.

Zdroj: Vlastní výzkum

2.4.2. Antikoncepční chování studentů

Při prvním pohlavním styku použilo antikoncepční metody 84,86 % studujících. Mezi studenty to pak bylo 81,25 % studentů. A u studentek se jedná o 92,41 %, které použily nějakou antikoncepční metodu při prvním pohlavním styku.

Nejčastější antikoncepční metodou, kterou studující používají pak je v 79,09 % hormonální antikoncepce, prezervativ používá 34,55 %, 10,91 % studujících používá metodu přerušované soulože. V méně jak v 3 % se pak vyskytuje metoda plodných a neplodných dnů. Přes 7 % studujících nepoužívá žádnou antikoncepční metodu.

Obrázek 11 Antikoncepční metody používané mezi studenty.

U této otázky bylo možno vybrat více možností odpovědí najednou.

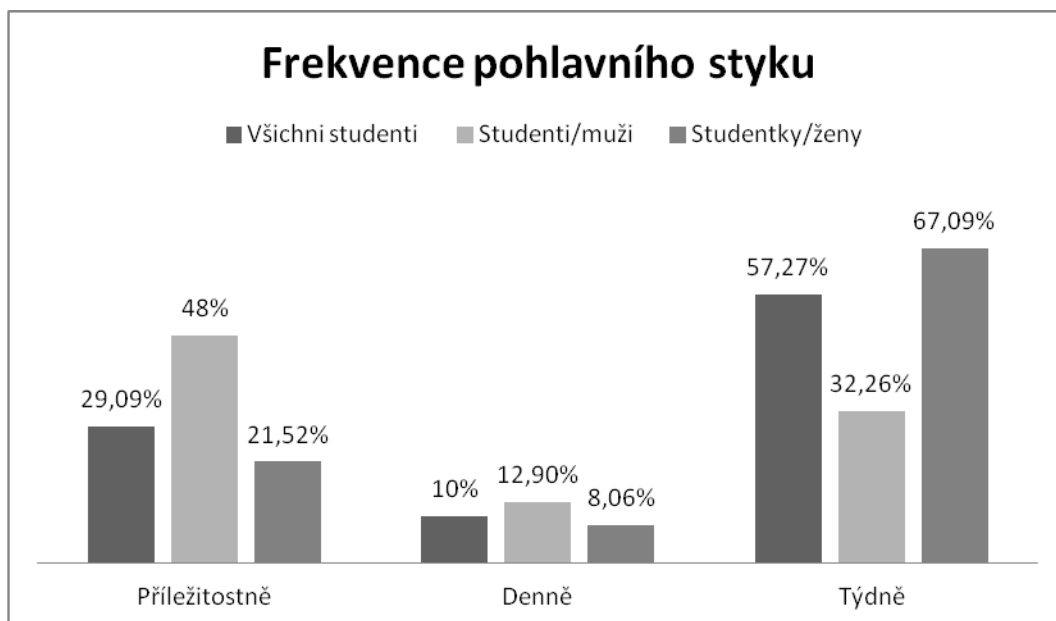
Zdroj: Vlastní výzkum

2.4.3. Partnerské sexuální aktivity studentů

V této sekci byla zkoumána frekvence sexuálního styku, délka pohlavního styku včetně přede hry a partnerských aktivit jako anální styk a orální styk.

Příležitostný sexuální styk má 29,09 % studujících, denně pak sexuální styk má 10 % studujících, týdně má styk 57,27 %, 0,91% ho má měsíčně a 2,73 % styk vůbec nemá nebo ještě nemělo.

Příležitostný sexuální styk mělo 48,39 % studentů, denně má pohlavní styk 12,9 %, týdně pak 32,26 %. Studentky mají pohlavní styk příležitostně ve 21,52 %, denně v 8,86 % a týdně v 67,09 %.

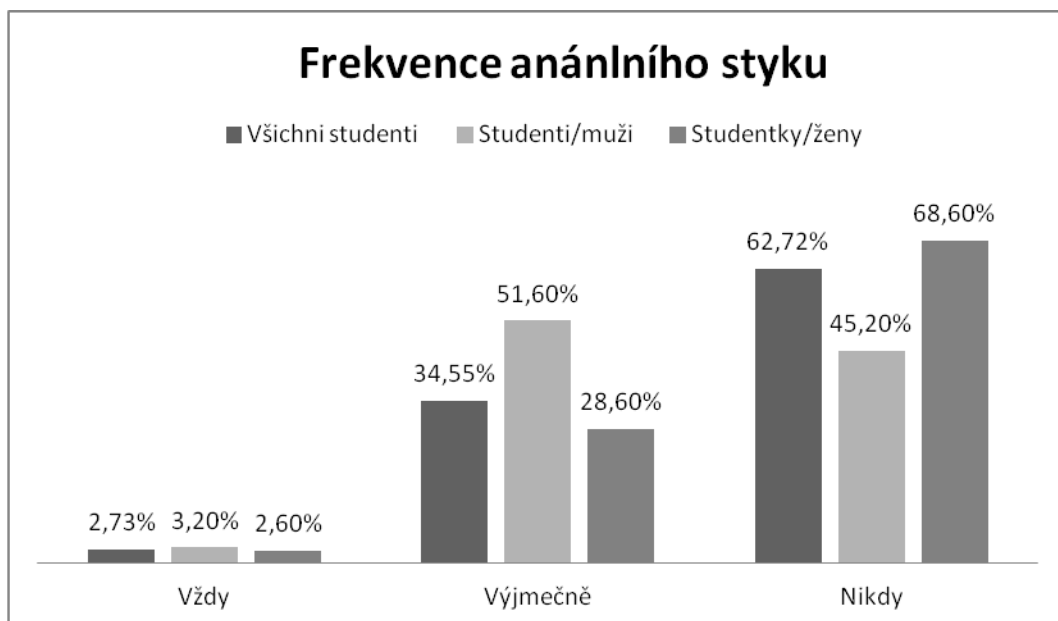

Obrázek 12 Frekvence pohlavního styku mezi studenty.

Zdroj: Vlastní výzkum

Průměrná délka sexuálního styku uváděná studujícími včetně přede hry je 37 minut. Nejčastější uvedenou hodnotou je 30 minut 30 % studujících, 18,5 % studujících uvádí 20 minut a 45 minut pak uvádí 10 % studujících. Studenti pak nejčastěji uvádí hodnotu 20 minut. Studentky uvádějí, že jejich pohlavní styk včetně přede hry trvá 30 minut.

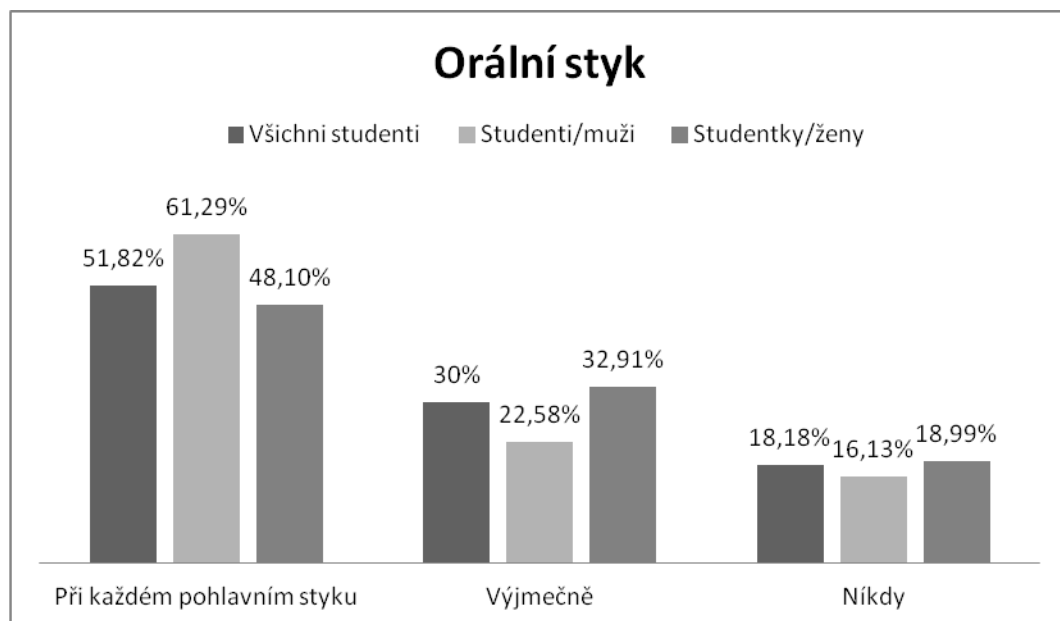
Mezi další partnerské aktivity patří anální styk. Který při každém pohlavním styku praktikují 2,73 % studujících, výjimečně 34,55 % studujících a nikdy ho neprotikují 62,72 % studujících. Studenti pak praktikují anální styk výjimečně a to v 51,60 %, studentky v 28,60 %. Nikdy pak anální styk neprotikuje 45,20 % studentů a 68,60 % studentek.

Obrázek 13 Frekvence análního styku mezi studenty.

Zdroj: Vlastní výzkum

Orální styk se pak dá vyjádřit jako felace a cunnilingus. Kdy 51,82 % studujících orální styk praktikuje při každém pohlavním styku, výjimečně pak 30 % a nikdy 18,18 % studujících. Studenti praktikují orální styk v 61,28 % při každém sexuálním styku. Studentky orální styk praktikují ve 48,10 %. Výjimečně ho praktikuje 22,58 % studenti, a 32,91 % studentek. Orální sex vůbec nepraktikuje 16,13 % studentů a 18,99 % studentek.

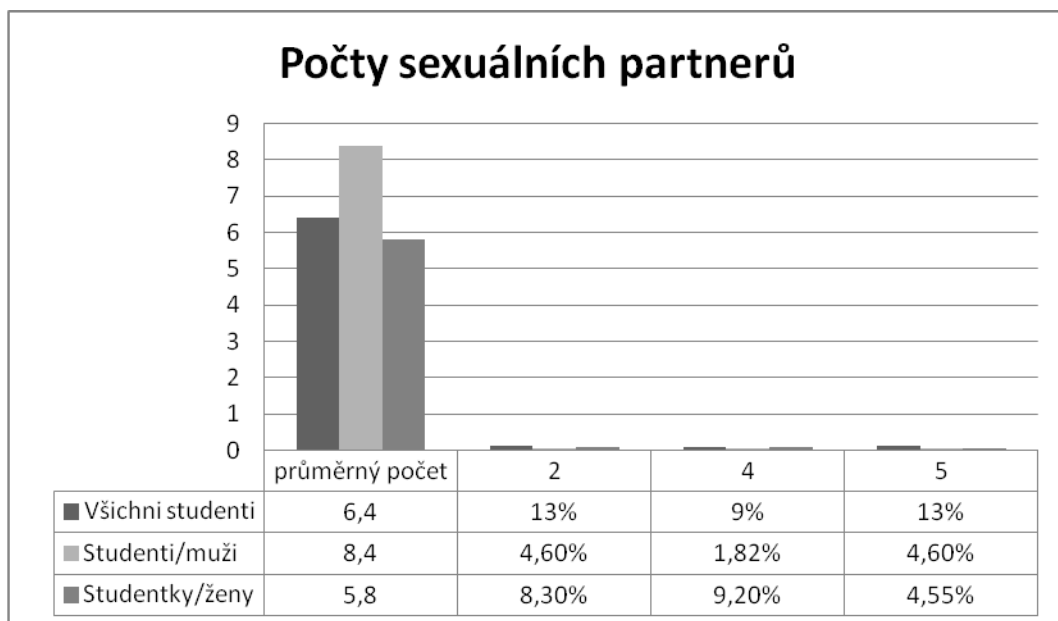
Obrázek 14 Praktikování orálního styku během pohlavního styku.

Zdroj: Vlastní výzkum

2.4.4. Počty sexuálních partnerů

Průměrný počet sexuálních partnerů na celý vzorek studujících je 6,4 partnera na jednoho studenta/studentku. U 13 % studujících je nejčastějším počtem sexuálních partnerů 2 a 5 partnera. U 11 % studujících je pak počet sexuálních partnerů 4. Jednoho sexuálního partnera pak přiznává 9 % studujících.

U studentů je průměrný počet partnerek 8,4 a nejčastějším počtem 2 a 5 a to v 4,6%. Studentky pak mají v průměru 5,8 sexuálních partnerů a nejčastěji pak uvádí 4 v 9,2 % nebo 2 v 8,3 % partnerů.

Obrázek 15 Průměrné počty sexuálních partnerů mezi studujícími.

Zdroj: Vlastní výzkum

2.4.5. Sexuální vzrušivost studentek

Orgasmu při sexuální styku dosahuje vždy 43,38 % studentek, výjimečně ho dosahuje 33,73 % a nikdy ho během sexuálního styku nemá 22,89 % studentek.

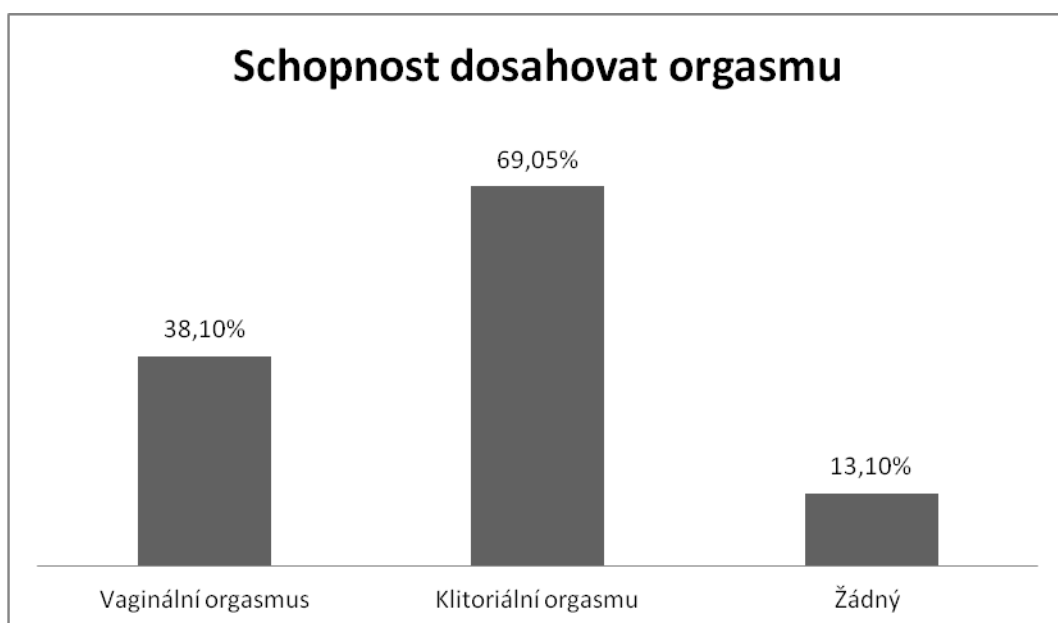
Studentky, které během sexuálního styku nedosahují žádného z uvedených typů orgasmu, dosahují v 63,16 % orgasmu klitorálního.

Obrázek 16 Schopnost studentek dosahovat orgasmu během pohlavního styku.

Zdroj: Vlastní výzkum

Schopnost studentek dosahovat orgasmus všeobecně je vaginální u 38,1% studentek, 69,05% má pak orgasmus klitorální a 13,1% nemá žádný typ orgasmu.

Obrázek 17 Schopnost studentek dosahovat orgasmu všeobecně.

U této otázky bylo možno vybrat více možností odpovědi najednou.

Zdroj: Vlastní výzkum

2.4.6. Homosexuální aktivity studentů

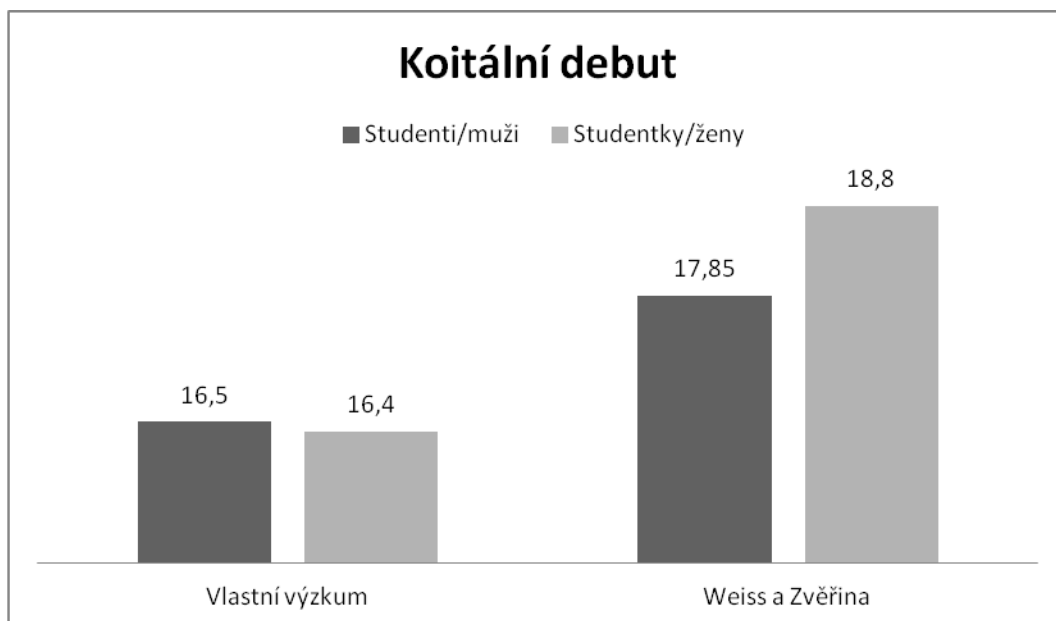
Necelých 10 % studujících má zkušenost s homosexuálním stykem. Zhruba stejné procento jak studentů, tak i studentek má homosexuální zkušenost.

2.4.7. Zkušenosti studentů s komerčním sexem

Zkušenost s komerčním sexem, sex za peníze, uvádí 4,5 % studujících. S komerčním sexem má pak 9,6 % studentů a 2,6 % studentek.

Shrnutí

Vzhledem k *zastoupení pohlaví* na katedře SA a KS se předpokládalo, že respondentek ze strany studentek bude více než studentů. Tento předpoklad se potvrdil. Studenti SA a KS studií vstupují do sexuálního života podstatně dříve, než se předpokládalo, vzhledem k výzkumu Weisse a Zvěřiny. Celý průměrný vzorek studentů *vstupuje do sexuálního života* a to průměrně po sazení 16 roku života. To je snížení zhruba o dva roky oproti výzkumu Weisse a Zvěřiny. Ve svém nejnovějším výzkumu z roku 2008 uvádí, že průměrný věk vstupu do sexuálního života je u mužů 17,85 let a u žen 18,8 let.

Obrázek 18 Srovnání vlastního výzkumu koitačního debutu s výzkumem Weisse a Zvěřiny.

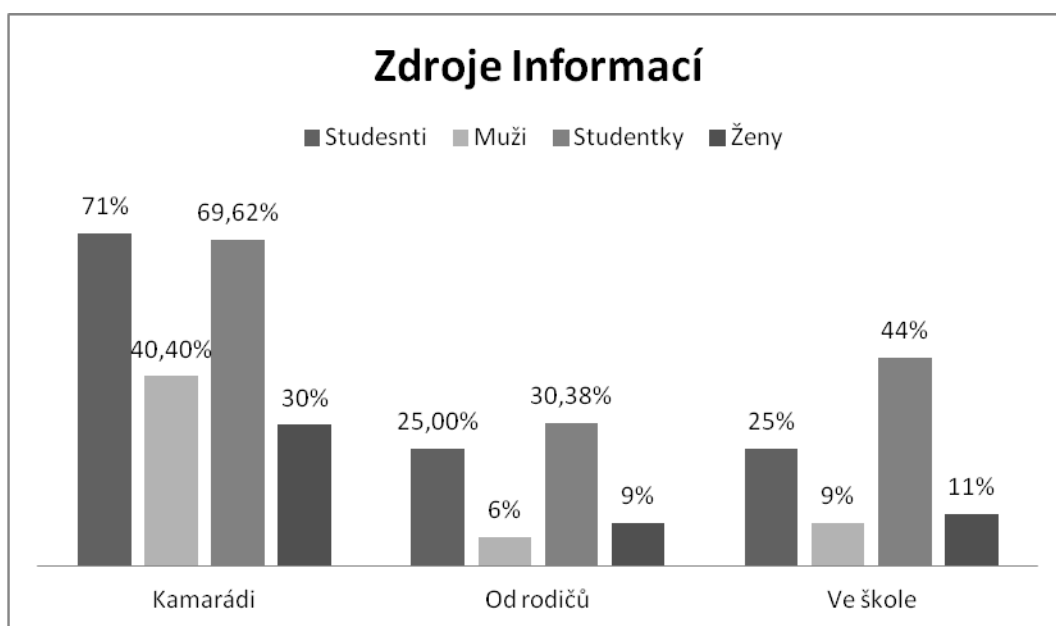
Zdroj: Vlastní výzkum a výzkum Weisse a Zvěřiny 2008

Tento jev způsobem tím, že ve skupině dotazovaných byli respondenti ze stejné věkové skupiny, se stejným dosaženým vzděláním studující stejný nebo podobný studijní obor. Zatímco výzkum Weisse a Zvěřiny pracuje se vzorkem, kde jsou zastoupeny všechny věkové skupiny od 15 let, všechny skupiny dosaženého vzdělání, kdy se u jejich vzorku jedná o velice diferenciovanou skupinu lidí. Respondenti z řad studujících jsou ze 100 % studenty univerzity, zatímco ve skupině respondentů Weisse a Zvěřiny bude lidí s vysoko školským

vzděláním nizzské. Ve výzkumu jsou srovnávány dvě nesrovnatelné veličiny. Přesto mohou být výsledky výzkumu zajímavé.

Nejvýznamnějším zdrojem informací o sexualitě jsou pak pro všechny studující nejčastěji kamarádi. Studující pak za nejvýznamnější zdroje označili knihy/časopisy následované internetem. Pro studenty knihy/časopisy nejsou tak významným zdrojem, mnohem větší vliv na ně měl internet a filmy/TV. Pro studentky jsou druhým nejdůležitějším *zdrojem informací o sexualitě* knihy/časopisy a třetí místo podobně jako u mužských studentů patří filmům/TV.

Z mého výzkumu nelze jasně určit, z čeho tyto rozdíly pramení. Ani Weiss a Zvěřina nám na tuto otázku nedávají jasnou odpověď. Tím nám vystává prostor pro další hypotézu: „*Odlišná preference zdrojů u studentů a studentek může být způsobena technickým zaměřením studentů. Mužští studenti zřejmě nečtou v takové míře knihy, v jaké míře je čtou studentky.*“ Projevuje se zde absence informací ve školách a v rodinách. Další hypotéza by pak mohla být: „*Sexuální život studentů „trpí“ nedostatkem informací o sexualitě ve školách a v rodinách*“.

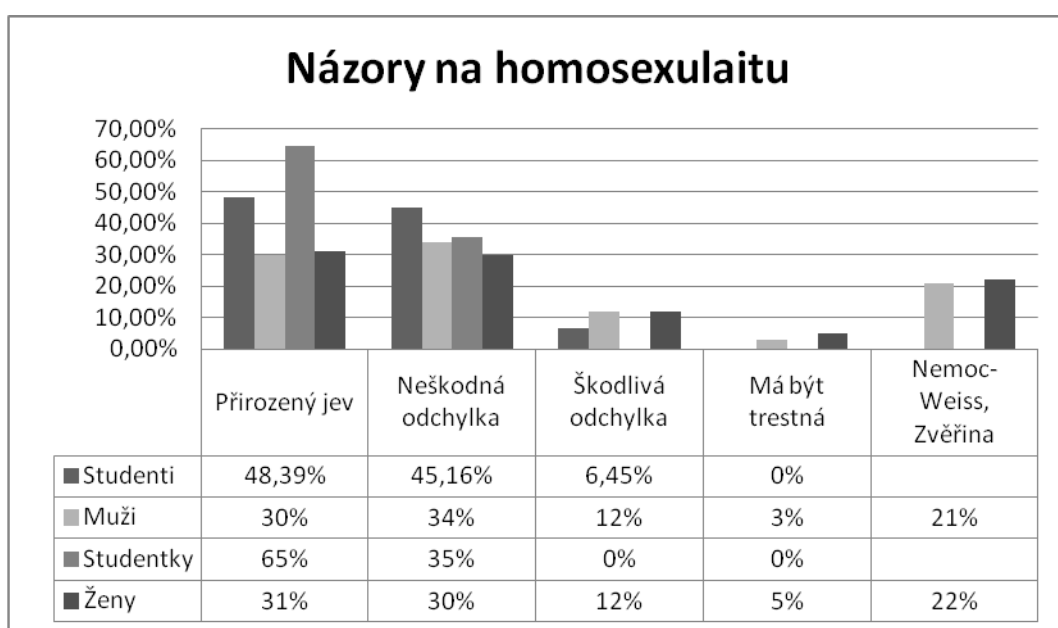
Obrázek 19 Srovnání vlastního výzkumu zdrojů informací s výzkumem Weisse a Zvěřiny.

U této otázky bylo možno vybrat více možností odpovědí najednou.

Zdroj: Vlastní výzkum a výzkum Weisse a Zvěřiny 2008

V názorech studentů SA a KS panuje poměrně velká liberalita. Žádný studující nepovažuje *homosexualitu* za trestnou. Studující se vyjadřují v tom

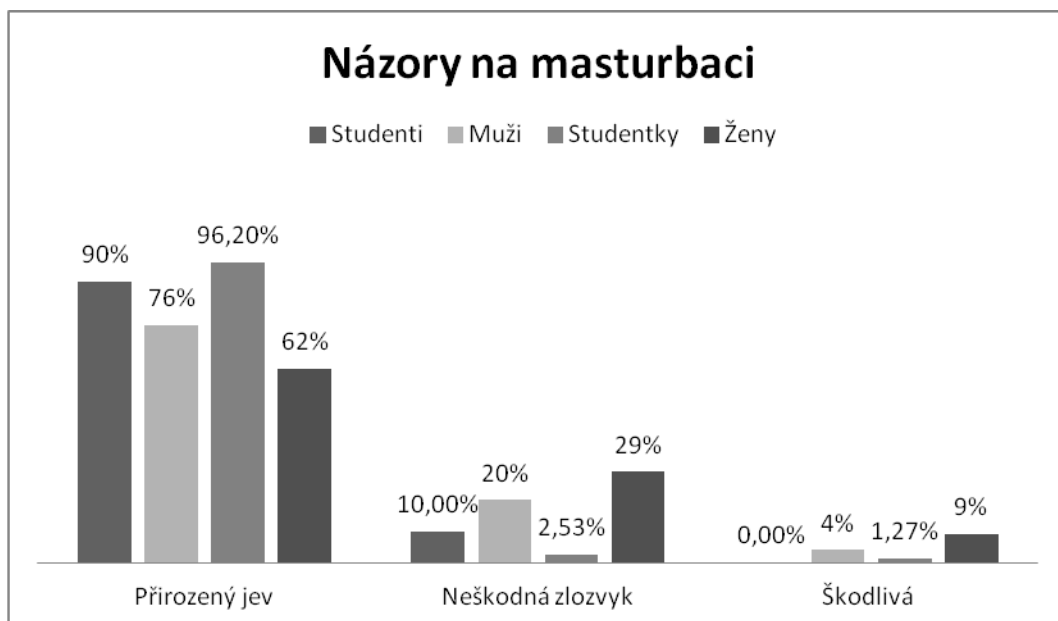
smyslu, že je homosexualita přirozená anebo neškodná. Přesto za přirozený jev ji považuje více studentek nežli studentů. Weiss a Zvěřina se ve svém výzkumu ptají i na názor, zda je homosexualita nemoc, tato varianta byla z výzkumu vyřazena. Překvapivé je, že 1/5 populace si podle jejich výzkumu myslí, že je homosexualita nemocí. Ze srovnání vyplývá, že studentky jsou celkově nejtolerantnější ve svých názorech na homosexualitu. Hypotéza, která by z toho vyplývala je, že: „*Vysokoškolsky vzdělané ženy jsou nejtolerantnější z celé populace vůči homosexualitě.*“

Obrázek 20 Srovnání vlastního výzkumu názorů na homosexualitu s výzkumem Weisse a Zvěřiny.

Zdroj: Vlastní výzkum a výzkum Weisse a Zvěřiny 2008

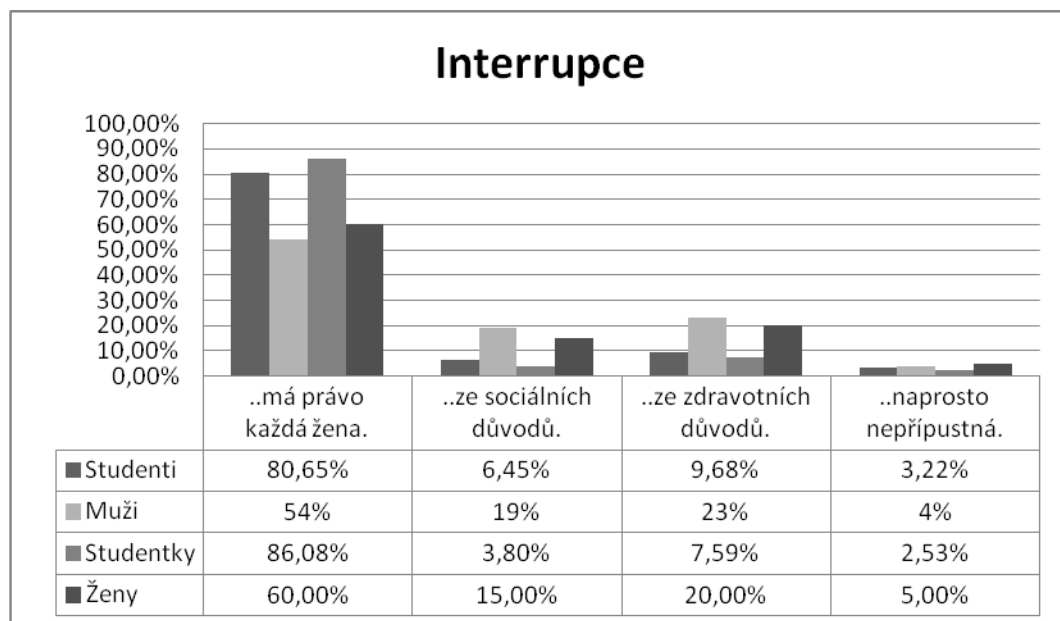
Masturbace je studujícími považována za přirozený jev, více mezi studenty než studentkami. Přesto skoro celý vzorek studujících zastává pozitivní názor na masturbaci. Ve výzkumu, který provedl v roce 2008 Weiss a Zvěřina pak není masturbace, tak tolerována a ženy si skoro v 10 % myslí, že je škodlivá. Studující jsou celkově tolerantnější k masturbaci a chápou masturbaci ve větší jako přirozený jev.

Obrázek 21 Srovnání výzkumu názorů na masturbaci s výzkumem Weisse a Zvěřiny.

Zdroj: Vlastní výzkum a výzkum Weisse a Zvěřiny 2008

Interrupce je pak pro většinu studujících volbou každé ženy, to si ve všech skupinách myslí více jak 4/5 studujících. Pouze pár výjimek si myslí, že je interrupce nepřipustná. Důvody proč si studující myslí, že je interrupce nepřipustná nebyli v mého výzkumu zjistitelné. Vystává nám tedy hypotéza pro další výzkum, která by mohla souviset například s religiozitou prostředí, ve kterém byli vychováni. „*Studenti, kteří nesouhlasí s interrupcemi, jsou věřící.*“ což by mohli být převážně studenti pocházející z religiozního prostředí. Výzkum Weisse a Zvěřiny poukazuje na menší toleranci vůči interrupci, ve větší míře než u studujících je pak přípustná ze zdravotních a sociálních důvodů. Ve výzkumu Weisse a Zvěřiny je poměrně velké množství žen a mužů, kteří považují interrupci za nepřipustnou, zatímco studující ji za nepřipustnou nepovažují v takové míře. Jejich netolerance vůči interrupci je skoro poloviční.

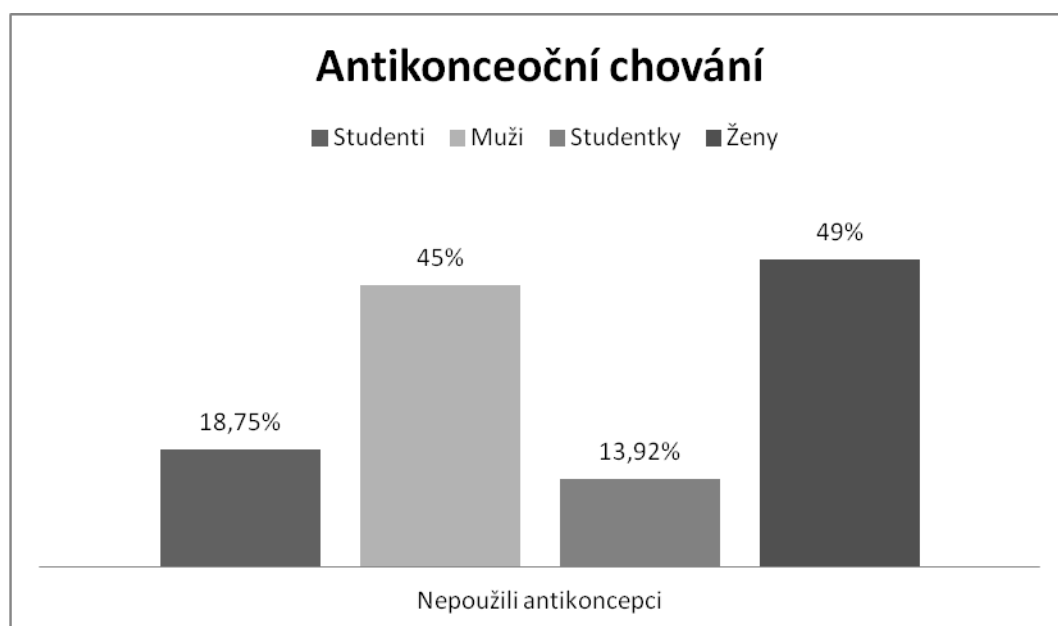
Obrázek 22 Srovnání vlastního výzkumu názorů na interrupci s výzkumem Weisse a Zvěřiny.

Zdroj: Vlastní výzkum a výzkum Weisse a Zvěřiny 2008

Liberální přístup k *masturbaci* souvisí jistě také s faktem, že všichni studenti někdy v životě masturbovali. Studentky mají s masturbačními aktivitami také zkušenost, ale v o něco menší míře. Zajímavá je tendence ve frekvenci *masturbačních aktivit*, kdy studenti masturbují častěji a s větší frekvencí masturbačních aktivit. Největší podíl studentů masturbuje denně, podíl masturbujících studentů pak s časovým intervalem klesá. U studentek je frekvence masturbačních aktivit obrácená. Jen velmi málo studentek masturbuje denně, s prodlužujícím se časovým intervalem procento masturbujících studentek stoupá. Ve výzkumu Weisse a Zvěřiny bylo zjištěno, že muži onanují v průměru 7,1x do měsíce a ženy 5,8x do měsíce. Hypotéza na, kterou by bylo ještě třeba odpovědět a na, kterou zde neodpovídáme je, proč studenti a studentky masturbují s rozdílnou frekvencí. „*Tento jev souvisí s rozdílnou potřebou sexuální stimulace u mužských studentů a studentek. A s mírou libida, které je v tomto věku u mužů vyšší, zatímco u žen jeho vrchol nastává až po třicátém roku života.*“

Co se týká *antikoncepce*, jsou studenti i studentky SA a KS velmi zodpovědní. Přes 80 % všech studujících použilo při prvním pohlavním styku nějaký typ ochrany před otěhotněním. Nejrozšířenějším způsobem ochrany je pak hormonální antikoncepce a kondomy. Mezi studující uvádějící, že nepoužívají

žádné antikoncepční metody, pak spadá i několik jedinců, kteří zatím nezahájili sexuální život. Weiss a Zvěřina uvádí, že při prvním pohlavním styku nepoužilo žádný typ ochrany před otěhotněním skoro 50 % respondentů, přičemž více žen než mužů. Vzhledem ke srovnávání průměrné populace se sourodým vzorkem studujících docházíme k velkému rozdílu. Vysoké procento lidí, kteří při prvním sexuálním styku nepoužili nějakou metodu zabraňující početí, může souviset se starší generací, kdy ochrana před otěhotněním nebyla prioritou. Zatímco dnes prioritou před otěhotněním pravděpodobně je. To by však bylo potřeba ověřit dalšími hypotézami jako: „ *Lidé starší určitého věku nepoužili při prvním sexuálním styku žádný druh antikoncepce, protože zabránit početí nebylo v té době žádoucí. Studující používají antikoncepční metody, protože chtějí zabránit nežádoucímu početí.*“

Obrázek 23 Srovnání vlastního výzkumu antikoncepčního chování s výzkumem Weisse a Zvěřiny.

Zdroj: Vlastní výzkum a výzkum Weisse a Zvěřiny 2008

Příležitostný sex mají skoro o polovinu častěji studenti než studentky. Zhruba 1/10 studentů má pak sex *denně* a nejvíce mužských studentů i studentek uvádí, že mají sex každý *týden*. Týdně ho mají 2/3 studentek a jen 1/3 studentů. Z toho by se dalo usuzovat, že tito studenti jsou buď zadaní anebo mají nějakého stálého sexuálního partnera. Pokud má o 4 % více mužů sexuální styk denně,

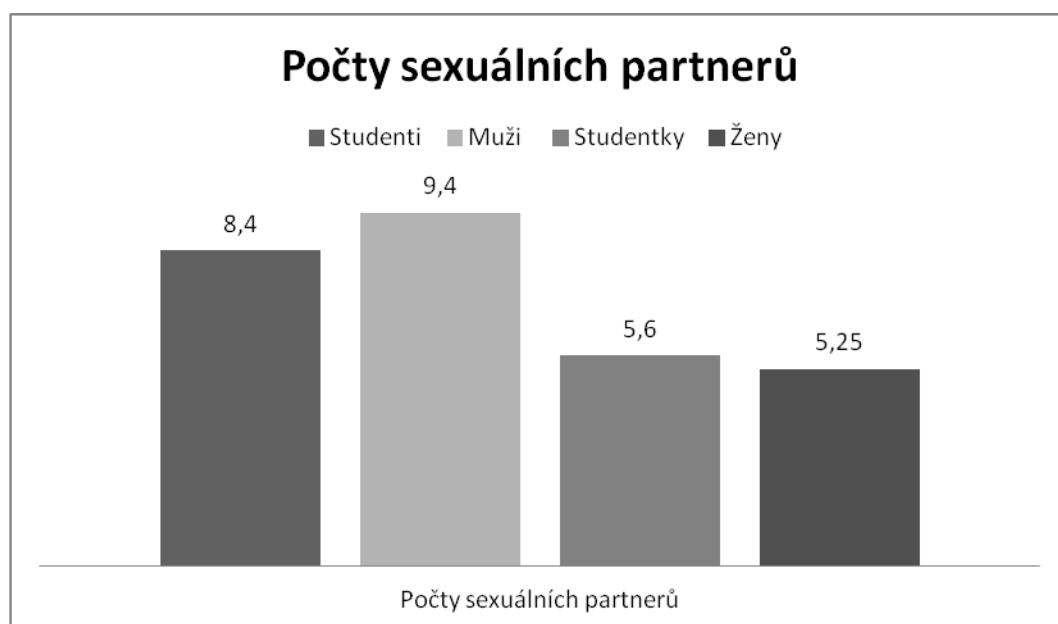
s kým ten sexuální styk mají? Hypotézou by pak tedy bylo, že: *“ Studenti mají sex s jinými mužskými studenty. ”* Weiss a Zvěřiny ve svém výzkumu pak uvádí, že Češi průměrně mají sex 2x týdně. Dvakrát týdně však není srovnatelná hodnota s mým výzkumem.

Anální styk není mezi studujícími nijak rozšířen. S análním sexem má zkušenost 1/3 studujících. Častěji s análním sexem, mají zkušenost studenti. Tyto výsledky jsou poměrně překvapivé, při velké liberalitě studentů by se dalo očekávat i větší míra experimentování. Weiss a Zvěřina pouze uvádí, že frekvence análního styku stoupá. Tato hodnota bohužel není srovnatelnou a otázku na ni by bylo potřeba si položit jinak nebo jí zcela výzkumu vypustit.

Orální sex neboli felace a cunnilingus je mezi studenty praktikován, přesto ho 1/5 studentů nepovažuje za běžnou součást své sexuálního života a vůbec orální sex nepraktikuje.

Studenti SA a KS pak měli v době svého studia 8,4 *sexuálních partnerů*, přičemž u studentek bylo nejčastější dosažený počet sexuálních partnerů 4 a 2. Průměrně pak na jednu studentku vychází 5,8 sexuálních partnerů. Studenti pak nejčastěji uvádí 2 nebo 5 sexuálních partnerů. Průměrně na jednoho studenta vychází 6,4 sexuálních partnerek. Studenti jsou o něco promiskuitnější než studentky, ale nijak zásadně. Weiss a Zvěřina uvádí, že žena má průměrně za život 5,3 sexuálních partnerů. Průměrný muž má za život 9,4 sexuálních partnerů. Studenti jsou zatím v limitu sexuálních partnerů a „*mohou*“ dále nabírat zkušenosti a sexuální partnery. Hypotézou, která by nám odpověděla na změnu u studentek, by byla, zda: *„Studentky již vyčerpali počet sexuálních partnerů a další již mít sexuální partnery nebudou.“* Další možností však je, že se i nadále počty jejich sexuálních partnerů budou zvyšovat. *„Muži a ženy budou mít v budoucnu vyrovnaný počet sexuálních partnerů.“* Pokud by se tato hypotéza potvrdila, měla by nějaká dopad na prostituci? *„Díky promiskuitě žen, která bude srovnatelná s muži, přijdou prostitutky o zákazníky.“* Protože, proč by muži platili za sex, když bude tolik svolných žen? *„Muži už nebudou muset platit za sex.“* Ovšem, co to vypovídá o ženách? Je to pokrok směrem k jakési genderové rovnosti anebo se jedná o hlubší jev, který může souviset s psychikou žen. Dnešní ženy si sami sebe neváží, a proto se chovají jako prostitutky? Nebo by nám lépe odpověděla jiná hypotéza? *“ Ženy mající stejnou svobodu jako muži se chovají*

jako muži.“ Tento nárůst sexuálních partnerů u žen a jejich další předpokládaný nárůst by bylo třeba dále zkoumat.

Obrázek 24 Srovnání vlastního výzkumu počtu sexuálních partnerů s výzkumem Weisse a Zvěřiny.

Zdroj: Vlastní výzkum a výzkum Weisse a Zvěřiny 2008

Průměrný sexuální styk studujících včetně předehry trvá přes půl hodiny, studenti častěji uvádí hodnoty kolem dvaceti minut, zatímco studentky uvádí vyšší hodnoty a to půlhodinu. Weiss a Zvěřina ve svém výzkumu uvádí, že předehra trvá podle mužů 14 minut a podle žen 13 minut. Samotný pohlavní styk pak trvá mezi 14 až 15 minutami. Ze srovnání vyplývá, že studenti se věnují sexuálním aktivitám déle. Zůstává otázka, proč se sexuálním aktivitám věnují déle? Hypotézy, které by mohli odpovědět, jsou: „*Mají na sexuální aktivity více času. Sexuální aktivity je více baví.*“

Co se týče *schopnosti dosahovat orgasmu* během pohlavního styku, tuto schopnost má méně než polovina studentek, s tím že 1/3 studentek ho dosahuje výjimečně a každá čtvrtá studentka nedosahuje orgasmu během pohlavního styku. Klitorálního orgasmu dosahuje kolem 7/10 studentek, z těchto studentek pak 1/3 zároveň dosahuje i vaginálního orgasmu. Každá osmá studentka pak nemá žádný z uvedených typů orgasmu. Weiss a Zvěřina uvádí, že 74 % žen má orgasmus v polovině styků, 22 % žen je multiorgastických a 8 % žen orgasmu nedosahuje. Ze srovnání výzkumu s výzkumem Weisse a Zvěřiny vyplývá, že studentek,

kteří nemají vůbec žádný typ orgasmu je tedy více než žen v běžné populaci. Přesné srovnání nelze udělat Weiss a Zvěřina odpovídají na něco trochu jiného než můj výzkum.

Zkušenost s homosexuálním pohlavním stykem, s osobou stejného pohlaví, má pak 1/10 studujících. Weiss a Zvěřina uvádí u mužů zkušenost přes 6 % a u žen přes 4%. Ze srovnání tedy vyplývá, že studující mají častější zkušenost s homosexuálními aktivitami. Nevíme kolik studujících je homosexuálně orientovaných a kolik ne. Hypotézy, na které by na základě toho bylo třeba odpovědět, jsou: „Mezi studenty SA a KS je více homosexuálně orientovaných jedinců.“ „Studující jsou ochotnější o svých zkušenostech mluvit.“

S komerčním sexem, sexem za peníze, má zkušenost pouze malý vzorek studujících. Ve větší míře pak studenti než studentky zhruba 3x častěji. Hypotéza, která z toho vyplývá je: „Studentky jsou ve větší míře poskytovatelkami takovýchto služeb“. Zkušenost s komerčním sexem je pak u studentek skoro stejná jako u žen v běžné populaci. Muži z běžné populace však mají vyšší zkušenost s komerčním sexem než mužští studenti a to zhruba o 1/3. Hypotézy: „Studenti nemají finanční prostředky na komerční sex. Studenti během svého života ještě komerční sex využijí.“

Vzorek studentů SA a KS studii je celkově otevřenější a liberálnější, masturbační aktivity jsou častější a ve větší míře praktikovány oproti výzkumu Weisse a Zvěřiny. Více studujících využívá jako formu ochrany před otěhotněním hormonální antikoncepci. Studující souloží o něco častěji a o něco déle než vzorek ve výzkumu Weisse a Zvěřiny. Anální styk, felace a cunnilingus jsou pak mezi studenty provozovány. Počty sexuálních partnerů jsou vyšší než ve výzkumu u Weisse a Zvěřiny, a nárůst počtu sexuálních partnerů se dá ještě předpokládat. Mezi studentkami pak je všeobecně nižší schopnost dosahovat orgasmu. Zkušenost s homosexuálními aktivitami jsou mezi studujícími běžnější než ve výzkumu Weisse a Zvěřiny. Zkušenost s komerčním sexem je pak u studentek stejná jako u žen z výzkumu Weisse a Zvěřiny, studenti tuto zkušenost mají nižší. Tyto rozdíly budou pravděpodobně dány věkem respondentů a jejich demografickým rozložením ve struktuře obyvatel. S určitou shodou a rozdíly mezi studenty a běžnou populací bylo počítáno.

Závěr

Práce byla zaměřena na sexuální chování studentů SA a KS. Kromě samotných faktů zjištěných mezi studujícími, byly dále zjištěny rozdíly v sexuálním chování mezi studujícími a výzkumem Weisse a Zvěřiny. Rozdíly byly zjišťovány i mezi pohlavími. Z výzkumu pak studující vychází celkově otevřeněji, mají vyšší počty sexuálních partnerů, používají častěji hormonální i jiné antikoncepční metody, mají liberálnější přístup k sexuálním menšinám a interrupcím.

Přesto všechno byly zjištěny stejné nedostatky ve výzkumu Weisse a Zvěřiny, a to absence školy a rodičů, jako zdroje informací o sexuálním životě. Kdy ve výzkumu mezi studujícími byla absence školy, jako informačního zdroje, nejvíce zaznamenána u studentů. Studenti sice využívají takové zdroje informací, jako jsou kamarádi, knihy/časopisy, filmy/TV a internet, ty však mohou být v mnoha způsobech zkreslené a nepřesné. Příkladem zkreslení pak může být pornografie. Přichází zde v úvahu podpora zavedení školou vyučované sexuální výchovy na vyšší úrovni. Aby studující měli co nejširší a nejvyrovnanější spektrum informací. V rámci sexuální výchovy by se kromě prevence otěhotnění a prevence proti sexuálně přenosným nemocem měli vyučovat i dějiny sexuality. Studenti by si informace ze standardní sexuální výchovy, měli doplňovat pomocí dalších informačních zdrojů. Na základě této kombinované výuky, by měli studenti být schopni rozlišit zkreslené informace z oblasti lidské sexuality, které dnes získávají například na internetu.

Některé otázky byly špatně položeny a jejich statistické srovnání s výzkumem Weisse a Zvěřiny nebyl možný, přesto z výzkumu vyplývají zajímavá fakta.

Studentky SA a KS mají již v tomto věku vyšší počet sexuálních partnerů než je statistický průměr u žen z běžné populace. Ve vzorku žen z běžné populace jsou zastoupeny starší a mladší ženy než byly respondentky ze strany studentek. Z pohledu genderové rovnosti by mělo být dobré, že se počet sexuálních partnerů vyrovnávají. Na druhou stranu, co takový vysoký vzestup znamená? Pro pochopení toto zjištění by bylo potřeba udělat další výzkum, kde by došlo k zodpovězení hypotéz, jako: *„Vysoké počty sexuálních partnerů mezi studentkami značí chybu ve výchově. Studentky si sami sebe neváží. Sex chápu*

jako prostředek jak se zavděčit mužům. Zvyšující se počet sexuálních partnerů u studentek je ukazatel genderové rovnosti. Studentky si užívají svá sexuální práva stejně jako muži. Studentky již vyčerpali počet sexuálních partnerů a další již mít sexuální partnery nebudou. Muži a ženy budou mít v budoucnu stejný počet sexuálních partnerů. Díky promiskuitě žen, která bude srovnatelná s muži, přijdou prostitutky o zákazníky. Ženy mající stejnou svobodu jako muži se chovají jako muži.“

Tomuto faktu by bylo dobré se do budoucna více věnovat. Určitě zajímavé budou dopady na společenské a sociální úrovni, které tento jev přinese.

Lidská sexualita je nevyčerpatelné téma podléhající společenským změnám. Občas podléhá módním trendům. Společnost mění sexuální chování a sexuální chování mění společnost. A díky tomu nabízí nekonečné varianty možností na poli bádání.

Použité zdroje

1.1. Literatura

BAUDRILLARD, Jean. *O Svádění*. 1. vydání. Olomouc: Votabia, 1996. ISBN 80-7198-078-1

BILLINGER, Gerhard J. *Sexualita v náboženstvích světa*. 1. vydání. Praha: Academia, 1998. ISBN 80-200-0642-7

BRZEK, Antonín. PONDĚLÍČKOVÁ-MAŠLOVÁ, Jaroslava. *Třetí pohlaví*. 1. vydání. Praha: Scientia Medica, 1992. ISBN 80-85526-03-4

ERIKSEN, Thomas Hylland. *Sociální a kulturní antropologie: příbuzenství, národnostní příslušnost, rituál*. 1. vydání. Praha: Portál, 2008. ISBN 978-80-7367-465-6

FOUCAULT, Michel. *Dějiny sexuality II. Užíván slasti*. 1. vydání. Praha: Hermann & synové, 2003. ISBN 80-239-1187-2

FREUD, Sigmund. *Výklad snů. 3. vydání*. Pelhřimov: Nová tiskárna, 1997. ISBN 80-901916-0-6

GIDDENS, Anthony. *Sociologie*. 1. vydání. Praha: Argo, 1999. ISBN 80-7203-124-4

CHADIMA, Martin. *Dějiny erotiky a sexuality v náboženství*. 1. vydání. Hradec Králové: Gaudeamus, 2009. ISBN 978-80-7041-383-8

MORUS. *Světové dějiny sexuality I*. 1. vydání. Praha: Horizont, 1969.

OAKLYOVÁ, Ann. *Pohlaví, gender a společnost*. 1. vydání. Praha: Portál, 2000. ISBN 80-7178-403-6

RIDLEY, Matt. *Červená královna: sexualita a vývoj lidské přirozenosti*. 1. vydání. Praha: Mladá Fronta, 1999. ISBN 80-204-0825-8

RINGDAL, Nils Johan. *Nejtěžší povolání světa: kapitoly z dějin prostituce*. 1. vydání. Brno: Doplněk, 2000. ISBN 80-7239-046-5

Společnost žen a mužů z aspektu genderu: sborník studií vzniklých na základě semináře Společnost, ženy a muži z aspektu gender, pořádaného Nadací Open Society Fund Praha. Praha: Open Society Fund, 1999. Eva Věšínová-Kalivodová: Hana Maříková.

SPÁN, Václav. *Malé dějiny pornografie*. 1. vydání. Praha: Adonai, 2001. ISBN 80-86500-16-0

VODÁKOVÁ, Alena. VODÁKOVÁ, Olga. *Rod ženský: kdo jsme, odkud jsme přišly, kam jdeme?* 1. vydání. Praha: Sociologické nakladatelství, 2003. ISBN 80-86429-18-0

WEISS, Petr. *Sexuologie. Petr Weiss a kolektiv*. 1. vydání. Praha: Grada, 2010. ISBN978-80-247-2492-8

WEISS, Petr. ZVĚŘINA, Jaroslav. *Sexuální chování v ČR-situace a trendy*. 1. Vydání. Praha: Portál, 2001. ISBN80-7178-558-X

1.2. Elektronické zdroje

Alfred Charles Kinsey. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. 2012-01-07. San Francisco (CA): WikimediaFoundation, 2012-01-07 [cit. 2008-11-13]. Dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Kinsey>

Gender. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. 2012-01-07. San Francisco (CA): WikimediaFoundation, 2008-11-27 [cit. 2012-02-25]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Gender#Genderov.C3.A1_socializace

Homosexualita a víra XIV. In: *David Daniel* [online]. 30.10.2006 [cit. 2008-12-07]. Dostupné z: <http://david-daniel.blog.cz/0610>

Homosexualita. *Společnost pro plánování rodiny a sexuální výchovu* [online]. 06.03.2012 [cit. 2012-02-25]. Dostupné z: <http://www.planovanirodiny.cz/clanky/homosexualita>

Hvězdné války trochu (porno) jinak. *Kinobox* [online]. 12.1.2012 [cit. 2012-02-25]. Dostupné z: <http://www.kinobox.cz/clanek/6725-hvezdne-valky-trochu-pornojinak>

K homosexualitě obecně. In: *004.cz* [online]. 21. 08. 2005 [cit. 2012-02-27]. Dostupné z: <http://www.004.cz/k-homosexualite-obecne>

Kinsey. *CSFD.cz* [online]. © 2001-2012 [cit. 2012-02-25]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/116357-kinsey/>

Kinseyovy zprávy. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): WikimediaFoundation, 2006-03-13, 3.10.2011 [cit. 2012-02-22]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Kinseyovy_zpr%C3%A1vy

Masturbace. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. 2012-01-07. San Francisco (CA): WikimediaFoundation, 2012-02-17 [cit. 2012-02-22]. Dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Masturbace>

Nebezpečná metoda. *CSFD.cz* [online]. © 2001-2012 [cit. 2012-02-25]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/275050-nebezpecna-metoda/>

Nejmladší sestry a prostřední bratři začínají se sexem dříve. *Novinky.cz: on-line magazín deníku Právo & Seznam.cz* [online]. 2008 [cit. 2012-02-22]. Dostupné z: <http://www.novinky.cz/zena/vztahy-a-sex/156631-nejmladsi-sestry-a-prostredni-bratri-zacinaji-se-sexem-drive.html>

Radim Uzel: Máme za sebou tři sexuální revoluce. *Novinky.cz* [online]. 2010 [cit. 2010-02-22]. Dostupné z: <http://www.novinky.cz/zena/vztahy-a-sex/192346-radim-uzel-mame-za-sebou-tri-sexualni-revoluce.html>

Radim Uzel: Sexuální výchova made in USA. *Novinky.cz: on-line magazín deníku Právo & Seznam.cz* [online]. 2011 [cit. 2012-02-26]. Dostupné z: <http://www.novinky.cz/zena/vztahy-a-sex/249153-radim-uzel-sexualni-vychova-made-in-usa.html>

Sexuální chování. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. 2012-01-07. San Francisco (CA): WikimediaFoundation, 2010-02-28 [cit. 2012-02-25]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Sexu%C3%A1ln%C3%AD_chov%C3%A1n%C3%AD

Sexuolog Weiss: Nikdo ještě nevysvětlil, proč mají ženy orgasmus. In: *Ona Dnes* [online]. 2009 [cit. 2012-02-03]. Dostupné z: http://ona.idnes.cz/vztahy-sex.aspx?c=A090210_154951_ona_vztahy_jup

Stejnopohlavní sexuální styk. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. 2012-01-07. San Francisco (CA): WikimediaFoundation, 2008-09-27, 2011-12-25 [cit. 2012-02-27]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Stejnopohlavn%C3%AD_sexu%C3%A1ln%C3%AD_styk#P.C5.99.C3.ADrodn.C3.AD_n.C3.A1rody

Tabu v sexu. *Lidovky.cz* [online]. 2007[cit. 2001-11-02]. Dostupné z: http://www.lidovky.cz/tabu-v-sexu-c84-/ln_noviny.asp?c=A071102_100005_ln_noviny_sko&klic=222238&mes=071102_1

Tiskové zpravy. In: *Durex* [online]. 2008 [cit. 2008-]. Dostupné z: http://www.durex.cz/tiskove_zpravy.html

Psychoanalýza. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): WikimediaFoundation, 2009-05-05, 24.02.2012 [cit. 2012-03-04]. Dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Psychoanal%C3%BDza>

P. Weiss, J. Zvěřina: Sexuální chování v ČR Situace a trendy. *Plzeňský deník* [online]. 2007[cit. 2010-02-22]. Dostupné z: <http://mep.zverina.cz/327/cz/blind/p-weiss-j-zverina-sexualni-chovani-v-cr-situace-a-trendy/>

ZVĚŘINA, Jaroslav. SEXUÁLNÍ CHO VÁNÍ V ČR: Srovnání výzkumů z let 1993, 1998, 2003 a 2008. In: WEISS, Petr a Jaroslav ZVĚŘINA. *SEXUÁLNÍ CHO VÁNÍ V ČR* [online]. 2009 [cit. 2012-03-06]. Dostupné z: <http://mep.zverina.cz/files/103-sexualni-chovani-v-cr-srovnani-vy-zkumu-z-let-1993-1998-2003-a-2008.pdf>

Zvířecí orgie aneb šimpanzi bonobo v akci. *Mrdamprasata.cz* [online]. 2.4.2011 [cit. 2012-02-25]. Dostupné z: <http://mrdamprasata.blog.cz/1104/zvireci-orgie-aneb-simpanzi-bonobo-v-akci>

1.3. Elektronické dokumenty (Youtube)

Jaroslav Zvěřina. In: *Youtube*[online]. 5.02.2012 [cit. 2012-02-22]. Dostupné z: <http://www.youtube.com/watch?v=sESiq67CCLQ>. Kanál uživatele Z1TV.

Petr Weiss. In: *Youtube* [online]. 21.12.2009 [cit. 2012-02-22]. Dostupné z: <http://www.youtube.com/watch?v=XuPn4F06XWo>. Kanál uživatele Z1TV.

1.4. Filmové zdroje

Kinsey[film]Directed by Bill CONDON. 2004.

Přílohy

1. Dotazník

„Dobrý den, dovoluji mi, abych Vás požádala o vyplnění dotazníku pro mou bakalářskou práci, jejímž tématem je **sexuální chování studentů Sociální antropologie a Komunitních studií**. Výsledky budou sloužit výhradně ke statistickým účelům. Celý dotazník je anonymní, proto Vás prosím o co nejpravdivější odpovědi.

Pokyny k vyplňování

Otázky lze zodpovědět třemi způsoby: zaškrtnout, doplnit jednu či dvě možnosti. U každé otázky je uveden konkrétní způsob.

I. Výzkumná otázka: Kdy a jak vstupují studenti Sociální antropologie a Komunitních studií do pohlavního života?

1. Pohlaví

- a. Žena
- b. Muž

2. V kolika letech se odehrál váš první sexuální styk?

- Pokud zatím sexuální styk neproběhl, do políčka věk vyplňte nulu=0
- Věk

II. Co formulovalo a utvářelo názory na sexuální chování u studentů Sociální antropologie a Komunitních studií?

1. Kde jste získal zdroje informací o sexualitě?

- Je možné zaškrtnout více možností
- a. Kamarádi
- b. Knihy/časopisy/noviny
- c. Filmy/TV
- d. Ve škole
- e. Od rodičů
- f. Internet
- g. Žádné informace nemám
- h. Jinde

III. Jaké Sexuální postoje mají studenti Sociální antropologie a Komunitních studií?

1. Jaký je váš názor na homosexualitu?
 - a. Přirozený jev
 - b. Neškodná odchylka
 - c. Škodlivá odchylka
 - d. Má být trestána

2. Podle vašeho názoru je masturbace?
 - a. Škodlivá
 - b. Neškodný zlozvyk
 - c. Přirozený jev
3. Jaký je váš názor na interrupci (umělé přerušování těhotenství)?
 - Interrupce...
 - a. má na ni právo každá žena
 - b. je přípustná ze sociálních důvodů
 - c. je přípustná ze zdravotních důvodů
 - d. je naprosto nepřípustná

IV. Jaké sexuální chování je běžné pro studenty Komunitních studií a Sociální antropologie?

1. Máte zkušenost s masturbačními aktivitami?
 - a. Ano
 - b. Ne

2. Jak často provádíte masturbační aktivity?
 - a. Denně
 - b. Týdně
 - c. Měsíčně
 - d. Nikdy

3. Použili jste při prvním pohlavním styku nějaký druh ochrany před otěhotněním?
 - a. Ano
 - b. Ne

4. Jaký typ antikoncepce běžně používáte během pohlavního styku?
- Pokud používáte více metod, současně zaškrtněte více variant.
 - a. Prezervativ
 - b. Hormonální antikoncepce
 - c. Metoda plodných a neplodných dnů
 - d. Metodu přerušované soulože
 - e. Spermicidní přípravky
 - f. Jinou
 - g. Žádnou
5. Jak často máte pohlavní styk?
- a. Příležitostně
 - b. Denně
 - c. Týdně
 - d. Měsíčně
 - e. Nikdy
6. Jak dlouho trvá váš průměrný sexuální styk včetně přede hry?
- V minutách
8. Jak často provozujete anální styk?
- a. Při každém pohlavním styku
 - b. Výjimečně
 - c. Nikdy
9. Jak často provozuje felaci/cunilingus?
- a. Při každém pohlavním styku
 - b. Výjimečně
 - c. Nikdy
10. Jaký je počet vašich sexuálních partnerů, s kterými jste měli sexuální styk?
- Počet:
11. Dosahujete orgasmu při pohlavním styku?
- a. Nikdy
 - b. Výjimečně
 - c. Vždy

12. Jakého typu orgasmu dosahujete?

- Možno zaškrtnout i více odpovědí.

- a. Žádný
- b. Klitorální
- c. Vaginální

12. Měli jste už pohlavní styk s osobou stejného pohlaví?

- U lesbického styku se jedná o orální sex, tak jako u homosexuálního styku.

- a. Ano
- b. Ne

13. Máte zkušenost s komerčním sexem (sex za peníze)?
Buď jako uživatel/ka nebo jako poskytovatel/ka.

- a. Ano
- b. Ne